

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe záda osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 7.

Sobota (Saturday) 14. 2. (February) 1987

Jindřich Nermut:

Z HOLIC DO AFRIKY

Před 140 léty se narodil a před 85 léty zemřel
naš slavný africký cestovatel Dr. Emil Holub.

Holice - město 7.000 obyvatel ve východních Čechách necelých 20 km na východ od Pardubic, se zapsalo obzvláště dramaticky do historie. Více strádání a utrpení než dobrých časů viděly v Holicích staleté věže barokního kostela sv. Martina.

Za 30-leté války bylo město vypáleno Švédy a v sedmileté válce tam řádili a zakládali požáry Prusové. I v poslední válce pohroma stihla tamní obyvatele. Mnoho jich padlo v prvních květnových dnech r. 1945, mnoho domů bylo vypáleno, shořela tam tehdy i starobylá radnice. Tedy historie jistě smutná, ale v Čechách ne ojedinělá! Až na jednu důležitou událost.

V Holicích totiž mají dobře udržované „Africké museum“ s bohatými sbírkami originálních expozic, dovezených sem z čer-

ného světadílu. Proč ve Střední Evropě, daleko od světových moří založili takové museum, nemusí být nikomu záhadou, když si připomeneme, že se v tomto východočeském městě 7. října 1847 - tedy před 140 léty - narodil slavný a v celém světě známý africký cestovatel Dr. Emil Holub.

Dr. Holub nebyl sice prvním Čechem, který navštívil Afriku a který přednášel a psal o svých cestách. Dávno před ním naši krajané projevovali zájem a podnikali cesty do tohoto světadílu. Jedním z prvních byl litomyšlský měšťan Martin Kabátník, který se v roce 1491 vydal na cestu do Jeruzaléma hledat prvotní neporušenou církev Kristovu. Po dlouhém dobrodružném putování dospěl k cíli, ale toužebně hledanou církev nenašel a tak se vydal na další cesty a dostal se až do Af-

riky, do hlavního města Egypta Káhiry. Po návratu do Litomyšle Kabátník nepodal zprávu o tom, že našel prvotní církev, ale dal sepsat všechno zajímavé o své cestě, zvláště o pobytu v Africe o „nejdelší řece světa“ - Nilu.

Mnoha lidem, když slyší nebo čtou o Africe minulého století, připadnou na mysl jména jako Livingstone, Stanley, Burton, Rhodes a jiná, převážně anglicky znějící jména. Ale i z jiných národů misionáři, lékaři, vědci, obchodníci, lovci a dobrodruzi se v nemalém počtu zaplali do historie černého kontinentu.

Jejich jména jsou známa po celé Evropě, ale už daleko méně se o nich ví v zemích, kde se mluví anglicky. To hlavně proto, že značný počet cestovatelů z evropského kontinentu nezakládali kolonie, nezabírali území a nebudovali nové říše. Šli do Afriky, aby objevovali a mapovali Evropanům neznámé krajiny, aby šířili křesťanství a vzdělanost mezi pohany a lidojedy, aby léčili

choré, učili nevědomé a po návratu do civilizovaných zemí přinesli zprávy, o do té doby neznámém tajemném světě afrických pouští, pralesů, hor, řek a jezer.

Tak se stalo, že když mladý Emil Holub, četl cestopisné zprávy Davida Livingstona, zatoužil sám osobně poznat světadílu, který v té době dobývaly a si rozdělovaly koloniální mocnosti. Toužil cestovat po moři, poušti i horách; lákaly jej dálavy světa. Jako mnoho mladých lidí, Emil byl romantické povahy, ale při tom myslitel a jednal realisticky.

Nechtěl přijít do Afriky jako kořistnický dobrodruh, ale záhy rozpoznal, že má-li jeho cesta být úspěšná, musí se na ni dobře připravit. Chtěl být užitečný domorodému obyvatelstvu, a proto se zapsal jako student medicíny na pražské universitě. Mimo to studoval geologii, archeologii a přírodní vědy.

Na doktora medicíny byl promován 24. února 1872 a ještě téhož roku odcestoval do Jižní Afriky. Krátce se zastavil v Kapském Městě, v Port

Elizabeth a Fauresmithu. Aby si vydělal peníze na výpravu do vnitrozemí, působil jako lékař v centru diamantových nalezišť v Kimberlay. Odtud podnikal nejprve krátké výzkumné cesty územím Oraňžska a Transvalu.

Brzy však organizoval a vedl delší výpravy na sever do Bechuanalandu.

a Mashonalandu. Jejich území proniknul do povodí řeky Zambezi až k malebným vodopádům královny Victorie. Procestoval vyprahlý Tableland v oblasti slaných jezer Ma-Karri-Karri. Všude si činil pilně zápisky, sbíral nerosty, hmyz a rostliny a mapoval rozsáhlá - do té doby Evropanům málo známá území.

Na těchto výpravách jeho lidé i on prožili četná dobrodružství a nebezpečí. Díky znalostem medicíny a lékařské praxe Dr. Holuba, získali si však dost přátel mezi domorodci. Přesto byli často napadáni a okrádáni nepřátelskými kmeny a častokrát zažili i hlad, dostali zimnici a jiné choroby.

Když se potom s nimi v divokých peřejích řeky Zambezi (Dokončení na str. 12)

HOLICE U PARDUBIC, rodiště afrického cestovatele MUDr. Emila Holuba.

* 7.10.1847
† 21.2.1902
MUDr. Emil Holub

Růžena Holubová * 11.5.1865
† 28.9.1958

Sloupek informací

o pozapomenuté civilní válce v africké Angole.

Savimbiho „UNITA“ by snadno zvítězila nad vládní armádou MPLA, kdyby jí nepomáhala Moskva s Kubou.

V Angole, bývalé portugalské kolonii, velké skoro jako Texas, Nové Mexiko a Arizona dohromady, s 9,3 miliony obyvatel, zůfil už od roku 1975 - (tedy hned od obržzení nezávislosti) - krvavá občanská válka. Marxistická pro-sovětská vláda presidenta Jose dos Santos a jeho strany MPLA (Hnutí pro osvobození Angoly) musí od té doby bojovat proti pro-západním guerilům UNITA (Národní jednotka pro plnou nezávislost Angoly), jejichž velitelem je Dr. Jonas Savimbi. Tito partyzáni chtějí odstranit marxistickou vládu své země a tak osvobodit Angolu od komunistického režimu - zaprodaného Moskvě. Vládní armáde o 25,000 mužích pomáhá 35,000 kubánských vojáků a vojenských poradců; Savimbi má k dispozici celkem 20,000 bojovníků, dostatečně vyzbrojených a dobře vytrénovaných. Dnes Savimbi drží ve své moci jihovýchodní třetinu Angoly, zatímco vláda v Luandě má ve své moci pobřeží, větší města, enklávu Kabindy a některé části venkova. V ostatku země je

situace zmatená; operují tam střídavě guerilové a vládní či kubánské vojáci.

Zatímco Sověti vyzbrojují vládní armádu, bojovníci Jonase Savimbiho dostávají pomoc od Jižní Afriky a od roku 1986 také od Spojených států, kdy Savimbi navštívil Washington. - Sověti poskytli od roku 1984 režimu presidenta Dos Santos vojenskou výpomoc ve výši dvou bilionů dolarů. Jižní Afrika pomáhá bojovníkům UNITA proto, že komunistická Angola je proti vládě v Pretorii a poskytuje základny marxistickým guerilům SWAPO, kteří bojují proti vládě Jižní Afriky v území Namíbie - (bývalá Jihozápadní Afrika). Spojené státy v rámci Reaganovy doktriny - pomáhají bojovníkům za svobodu proti zkomunismování země, jako tomu je například v Nikaragvě a v Afghanistanu - poskytly bojovníkům hnutí UNITA už asi 15 milionů dolarů vojenské výpomoci, zejména v podobě protitankových a protiletadlových střel. Sovětům však velmi záleží na udržení si angolského předmostí v Africe. Chtějí tam mít bezpečné námořní základny v blízkosti mořských cest, které vedou

okolo „Mysu dobré naděje“. Proto bo přístavu hlavního města Luandy stále přijíždějí sovětské lodě, přivážející nově zbraně, a na letišti přistávají sovětská nákladní letadla, přivážející tisíce tun různých vojenských potřeb.

□ Přírodní bohatství Angoly a ropa Kabindy způsobují, že se tam střetávají zájmy SSSR i Západu.

Enkláva Kabindy, ležící severně od řeky Zairu (bývalého Conga) - je bohatá na ropu. Olejářské instalace tamního území hájí dva tisíce kubánských vojáků. Pokus Jižní Afriky tyto instalace zničit téměř ztroskotal. Celkem 14 cizích olejářských společností, včetně několika amerických, tam těží zemní olej, který zajišťuje angolské vládě 90 % všech zahraničních příjmů; bez tohoto zdroje by se ekonomie marxistické Angoly ihned zhroutila. Cizí společnosti chtějí tuto těžbu oleje dokonce ještě zvýšit; do roku 1990 tam chtějí investovat další tři biliony dolarů. Americké firmy tam zůstávají, ačkoliv Washington v poslední době - i když bez velkého důrazu - nařádal, aby z Angoly odešli. Američtí specialisté olejové těžby tam však mají velmi výhodné pracovní podmínky: pracují 28 dnů, pak mají 28 dnů volna, a vydělávají si v dolarech o 45 % více, než by vydělali doma ve Spojených státech. Také asi 30 amerických firem velmi čile s Angolou obchoduje. Spojené státy sice nemají s režimem v Luandě diplomatické vztahy, ale přitom kupují většinu vytěženého angolského oleje a marxistická Angola je třetím největším africkým odbytištěm pro americké produkty.

Angola je potenciálně bohatou zemí, protože její přírodní bohatství je značné. Dnes však toho bohatství nemůže být využito a tamní obyvatelstvo žije ve velké bídě kvůli stále trvající civilní válce.

□ Kdysi a nyní ...

Za koloniální doby Portugalci vyvážela potraviny a železnou rudu, byla třetím největším světovým producentem kávy a měla čtvrtou největší těžbu diamantů. Dnes však - v důsledku civilní války a marxistického hudaření a moskevského vykrádání - musí dovážet celou polovinu potřebných potravin; těžba železné rudy tam ustala, těžba diamantů klesla o dvě třetiny a úroda kávy se rovná pouze asi pěti procentům úrody kávy v koloniálních dobách. Škody, způsobené civilní válkou se

odhadují na 17 bilionů dolarů. Podle vládních údajů 2,500 vojáků a 100,000 civilistů bylo za války zabito. Podle odhadů OSN od roku 1980 tam na 205,000 dětí zahynulo v důsledku války hladem a nemocemi, vzniklými z podvýživy. Mnohá pole dnes leží ladem, plantáže kávovníků zarostly džunglí, cesty jsou opuštěny. Ve městech obchody zejí prázdnotou, nebo jsou zavřeny. Továrny, pokud existují, pracují na polovinu své kapacity. Kdysi - za koloniálních dob - po 1,000 mil dlouhé železnici „Benguela“ - převážel každou hodinu jeden nákladní vlak měděnou rudu ze Zairu a Zambie k atlantickým přístavům; dnes pouze v částech této dráhy projede sotva jeden vlak za měsíc. Kolejnice zarůstají vysokou trávou.

Dříve si venkovské obyvatelstvo obstarávalo část své obživy lovem ryb v tamních řekách; dnes se tam nikdo neodvažuje, protože břehy řek jsou často zaminovány.

Podle vládních zpráv - potvrzených některými obyvateli - toto zaminování, jakož i zaminování všech přístupů k vodě - (i mnohých polí, cest a pěšin) - mají na svědomí guerilové UNITA. Tito prý chtějí vyvolat paniku mezi venkovským obyvatelstvem a tak je přinutit k útěku do měst, držených vládou, která nejsou schopna je přijmout, zaměstnat a absorbovat. Tím mají být komunistické vládě způsobeny další dodatečné problémy. Obyvatelstvo hlavního města Luandy tak vzrostlo z 500,000 v roce 1975 na dnešní jeden a půl milionu. Obyvatelstvo druhého největšího města Huambo vzrostlo ze 100,000 na 300,000. Kromě toho asi 20,000 Angolanů, včetně žen a dětí, utrpělo kvůli zaminování vážná zmrzačení, když šli čerpat vodu či obdělávat svá pole. Tyto informace pocházejí ovšem z vládní strany. Obyvatelstvo venkova se však o politiku vůbec nezajímá a vůbec nechápe proč obě strany proti sobě bojují. Pouze chce, aby je každý nechal na pokoji, aby Kubánci a Sověti odešli, a mohli si v klidu obdělávat svá pole a tak si zajistit obživu.

□ Kdyby nebylo násilného pronikání komunismu, či kdyby Západ UNITĚ rozhodně pomáhal...!

Když v roce 1975 po obržzení nezávislosti Angoly na 300,000 Portugalců musilo zemi opustit, tamní ekonomie se ocitla v úplném zmatku. Marxistická vláda pozdě uznává, že tehdy se

Sousední země Angoly a Mozambiku nad JAR.

dopustila velkého omylu, když Portugalce vyhnala. V zemi zůstalo také pouze 45 lékařů na sedm milionů obyvatel, a západní země váhaly přijít na pomoc tamní pro-sovětské vládě. Na žádost vlády v Luandě tam pak Kuba poslala 400 lékařů, zahájila program proti analfabetismu a zároveň na přání Moskvy tam poslala své vojáky, kteří tam zůstali už dosud. Vláda v Luandě opětovně prohlásila, že tam zůstanou tak dlouho, dokud jich tam bude zapotřebí. Jižní Afrika totiž požadovala jejich odchod jako podmínku pro udělení nezávislosti území Namíbie.

Na velké přírodní bohatství Angoly si dělá chutě SSSR, avšak dosud její ekonomie je chaotická a obyvatelstvo trpí hladem a nesmírnou bídou. Tamní poměry by se však mohly rychle znormálnísovat, kdyby skončila občanská válka a bylo upuštěno od zkomunismování země. Přitom se neví, kdy tamní válka skončí, protože - aspoň v přítomnosti - žádná z obou válčících stran není dostatečně silná, aby mohla brzy zvítězit nad druhou. Angolský lid mezitím musí trpět a naděje do budoucna pro něho není žádná. V Angole tomu je tedy stejně jako v druhé velké bývalé portugalské kolonii, v Mozambiku, kde také guerilové bojují proti zkomunismování své země, a kde - „světe zbož se!“ - západní země i USA najednou pomáhají tzv. „umírněnému režimu“ nového marxistického presidenta v hlavním městě Mapulo, po tragické smrti marxisty Samory Machela

HLEDÁ SEZNÁMENÍ

„Hledám Te
česky nebo slovensky mluvící
katolická dívka, žijící v Evropě.
Jsem 37letý, věřící katolík,
Moravák, veselý povahy, všestranných zájmů, žijící v Kanadě.
Piště do Hlasu národa
pod značku:
„Společně k lásce“

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“; ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VIT. O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

Americká škola je už delší dobu na scesti; někteří zkušení vychovatelé radí návrat ke starým pedagogickým zkušenostem

Dnes už je na biledni, že americké státní obecné a střední školy (High School) dospěly do žalostné situace; mládež se v nich neučí, nepřipravuje se na život a zůstává nevzdělanou, sotva se naučí číst, psát - (ještě k tomu chybě) - a počítat. Dějiny USA ji nezajímají - (tím méně dějiny světové). Znalost cizích řečí podceňuje, je otrávená, a tak aby unikla před počitem své „samoty“, ohlušuje se rockovou hudbou, i na ulicích chodí s radiem v ruce a se sluchátky v uších. Život se jí zdá prázdný a beze smyslu. Prostě, ztrácíme naši mládež. S oblibou se vlna za to klade na učitele, kteří mají bez rozdílu probírávání za neschopné vyučovat. Skutečnost však je složitější.

Samí učitelé poukazují na to, že jeden z důvodů neutěšeného stavu amerických škol je opuštění tradičních osvědčených učebních metod a jejich nahrazení novými cestami vyučování. Tyto nové metody byly připraveny vysokými „odborníky“ v pedagogii a v psychologii - kteří ale ve školách nikdy neučili - ale pak byli nějak záhadně schopni vnútit své nové metody vrchním školním autoritám. Bylo by proto zapotřebí vrátit se - aspoň částečně - k základním učebním, ze kterých by se studenti jako za stará - naučili aspoň číst, psát, počítat a správně myslet; jinak zůstane štátní školní výchova v USA „národním rizikem“. Tak se vyjádřila i samotná „Národní komise pro nejlépejší výsledky ve školní výuce.“

Dnešní metody chtějí co nejvíce zesnadnit práci studentů. Užívají se k tomu často různé filmy, projekční aparáty, kompjútry a jiné učebné „mašiny“; učební texty jsou rozmnožovány ve zjednodušené formě, užívá se mnoha diagramů a zobrazení, aby student nemusil skoro myslet atd. Tot je vše sice dobré, avšak mělo by to

mít pouze pomocnou povahu. Na neštěstí však nebylo nic podrženo ze starých osvědčených metod. Pak se od studentů očekávají rychlé a mechanické odpovědi na předem připravené a natištěné „výběrové“ otázky. Studenti pak na ně nedávají odpovědi sami, ale „hádají“, pouze mají říci, zda navrhovaná odpověď je správná či nepravá, anebo si z několika možných odpovědí mají vybrat tu, kterou považují za nejpravděpodobnější. Tak studenti nemusejí přemýšlet - pouze se učí rychlým mechanickým reflexům, jako při výhrových programech „kola štěstí“ na TV obrazovce, kde se hádá kolik co stojí. Tím se ovšem nenaučí ani jak mají studovat; všechno jim připadá automatické a nevzniká v nich vůbec touha po dalším vzdělání. Studenti se tak učí povrchnosti a stádovosti. Vše se pak ještě více zkomplikuje u těch studentů, kteří v této rychlé a mechanické metodě nevykukají, jsou „pomalého myšlení“ a nejeví ochotu být „jako ostatní“ - stádoví. Ukazují-li příslušnou individualitu, jsou ihned „pasováni“ na podivný. Pak se prostě prohlásí, že příslušný student je abnormální, zaostalý, příliš pomalý v učení a pošle se do zvláštních kursů pro zaostalé, štedře financovaných federální vládou. Tam jsou učební metody ještě více zjednodušené, takže se studentu vůbec neposkytne ani příležitost něčemu se naučit. Za těchto okolností se nelze divit tomu, že - kromě vzácných výjimek - nakonec nikoho učení nebaví, mládež se cítí podceňovanou, o nic neusiluje, nudí se, všude cítí prázdnotu a chce se jen bavit a „užívat“, aby nemusela přemýšlet.

Ve vyšších třídách obecné školy a na „vyšší škole“ se pak po vyučování často obrací k omamným drogám, hlučné muzice, alkoholu, zločinnosti a sexuální nevázanosti. Děvčata touží po tom, aby je „někdo měl rád“ a „vypadla z domu“. Ani „sexuální aktivita“ však tuto jejich touhu nenasytí. Když otěhotní, doufají, že aspoň

jejich malé dítě je bude mít rádo a opožděně si s ním hrají jako s „panenkou“. Bohužel, tato děvčata však potom musí předčasně opustit školu a tak nastoupí cestu chudoby, bídy, vnitřních rozporů a nespokojenosti, která jim pak bude trvat celý život.

Všeobecně se volá po „zvýšení akademické úrovně“, amerických obecných a středních škol. Mnozí učitelé uznávají, že bude nutno vrátit se ke starému požadavku, aby se studenti v první řadě naučili číst, psát, počítat a myslet. Bude nutno vrátit se k systému základních příruček, ze kterých studenti budou muset studovat, naučit se z paměti všemu, co je důležité pro život a silně se budou muset omezit moderní pomůcky, které vyučování přílišně zjednodušují. Ve skutečnosti dříve studentům zabránují náležitě se učit. Tyto „moderní“ pomůcky navykají studenty lenošit, nemyslet a jednat mechanicky. Proto se nikdy nenaučí studijní disciplíně.

Měly by se proto bezodkladně opustit tzv. moderní „globální metody“, „urychlené čtení“ a bylo by třeba se vrátit k osvědčeným tradičním trpělivě analytickým metodám. Při čtení je třeba číst základní text, pak má učitel klást otázky a žák se musí snažit na ně odpovědět; o čteném textu se mají vést diskuse, ideje v něm obsažené se mají analyzovat logicky i kriticky, a student se pak má pokusit vyprávět čtenou látku vlastními slovy. Důležitější je všeobecná a mravní, osobní výchova než technické znalosti. Student se v první řadě musí naučit správně přemýšlet. Pravopisu se musí každý žák učit hned od začátku; nesmí se spokojit jen memorizováním seznamů slov těsně před zkouškou, protože pak naučenou látku zase rychle zapomene. Musí se učit logicky sestavovat věty; při větěném rozboru musí rozpoznat funkci každého slova. Je tedy třeba vrátit se i ke gramatice. - V počtech je nutno se naučit ovládat čtyři základní početní úkony, než je student připuštěn k užívání kompjútru. Počty musí učitel vykládat, zdůvodňovat a dokazovat, nemůže se spokojit pouze tím že studentům uloží kapitolu v příručce matematiky, kterou mají studovat doma sami.

I na vyšší škole bude nutno podstatně zvýšit studijní disciplínu a akademickou úroveň. Ku podivu je dnes znovu velmi často voláno po tom, aby se na US vyšších školách zavedlo povinné studium latiny. Seriosní studium latinské gramatiky je

prý dobrou přípravou k metodickému studiu; student, který se naučí v latině logickému myšlení, ušetří pak 50 % práce i v ostatních učebních oborech. Návrat k latině už dnes však není ani nutný; je možno naučit se seriosní studijní disciplíně a metodě i v moderních jazycích a předmětech. V první řadě se v USA student musí naučit plně ovládat anglický jazyk. Musí znát pravopis, smysl slov a skladbu vět; musí si osvojit logické myšlení při vyprávění, v eseji, komposici a v řeči. Musí se naučit rozumět čtenému textu, který je na vyšší škole více abstraktní a méně snadný než byl obsah čítanek na obecné škole; musí se jej naučit logicky a kriticky analyzovat, dospět k osobním závěrům a rozvinout svůj pozorovací talent. V matematice se musí přivést k tomu, aby důkladně ovládal základy algebry, geometrie a trigonometrie. Také studium dějin by se mělo brát vážně. Student by měl memorizovat důležitá data, hlavní dějinné osobnosti, a měl by se snažit pochopit myšlení, ducha a celou atmosféru studované doby. Ani zeměpis nesmí být zanedbáván. Studenti musí oblohu, zeměkouli a jednotlivé krajiny studovat s mapou v ruce, memorizovat aspoň některá hlavní města, důležitá pohoří, řeky a země; musí se naučit určovat zeměpisnou délku a zeměpisnou šířku, poznávat cizí země, jejich obyvatele, zvyky a kultury a pochopit, jak určitá oblast s jejím podnebím působí na člověka a jak se člověk snaží přizpůsobit se podnebí určité zeměpisné oblasti a přizpůsobit krajinu svým potřebám. Jen pak si osvojí otevřenost vůči celému světu.

Student vyšší školy se musí

OBLASTNÍ VÝBOR ČSNRA CHICAGO

koná

pravidelnou měsíční schůzi v úterý 17. února 1987 v 7:30 P.M.

v budově Mid-America Savings, 5900 W. Cermak Rd., Cicero. Prosíme členy a členky o hojnou návštěvu a dochvilnost.

Stanislav Brym, předseda
Tony Jandáček, tajemník

naučit brát své studium vážně. Musí si osvojit všeobecné vzdělání a naučit se studovat a myslet tak, aby byl náležitě připraven na pozdější vysoké studium a praktický život. Dnešní US veřejné školy určitě nepřipravují studenty náležitě na universitní či kolejní studium. Ještě před několika lety asi 10 % studentů, kteří se po skončení vyšší školy zapsali na universitu, neumělo náležitě číst ani psát, ačkoliv měli všechny dokumenty a diplomy z vyšší školy v pořádku. Dnes se tato situace poněkud zlepšila, avšak to není dost a další zlepšení je nutné.

Změna v učebních metodách na našich obecných a vyšších školách částečným návratem k osvědčeným tradičním metodám je jistě důležitým předpokladem - (ačkoliv nikoliv jediným) - k tomu, aby naše školy opravdu připravovaly mladé lidi na život; aby daly jejich životu smysl a přivedly je k vůli a úsilí pokračovat ve svém vzdělávání. V každém případě je nutné zavést do našich veřejných amerických škol opět kázeň, úctu k učitelům a k pořádku, vzbudit konkurenci v plni něčemu se naučit a hlavně odpovědně a mravně spravedlivě jednat.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

evropský vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

Pekné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇE

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

„Co nás čeká?“ - ptají se děti v Teheránu i v Bagdadu.

DOBA "BĚHEM ROKU"

6. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty jsi řekl, že přebýváš v těch, kdo jsou spravedliví a čistého srdce. — Dej nám svou milost, ať žijeme tak, — abychom byli tvým důstojným příbytkem. — Skrze tvého Syna Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všech věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY (Sir 15, 16-21)

Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. Bůh položil před tebe oheň i vodu, po čem chceš, vztáhni ruku.

Před každým je život a smrt, Bůh mu dá to, co bude chtít. Převětka je moudrost Páně, je všemohoucí a vše vidí. Jeho oči (hledí) na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek.

Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovození, aby hřešil.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 2, 6-10)

Bratři! Učíme se moudrostí, ale jen pro ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa, ani to není moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena.

Moudrost, které učíme, ta je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před věky pro nás předurčil, abychom mohli dojit slávy. Nikdo z těch, kdo vládnou tímto světem, neměl o ni tušení. Protože kdyby o ni něco bývali věděli, nikdy by nebyli božského Pána ukřižovali. Ale — jak to stojí v Písmě — my zvěstujeme to, co žádné oko nikdy nevidělo, co žádné ucho nikdy neslyšelo, nač žádný člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno no Bůh připravil těm, kdo ho milují.

Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž úplně proniká všechno, i skrytá hluboká Boží rozhodnutí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 5, 20-22a, 27-28, 33-34a, 37)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.

Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: 'Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.' Já však vám pravím, že každý, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezcižolozíš!' Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu s chtivostí, již s ní zcižolozil ve svém srdci.

Anebo jste slyšeli, že bylo řečeno otcům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Hospodinu přísahy své.' Já však vám pravím, abyste nepřísahali vůbec.

Vaše slovo buď 'ano, ano — ne, ne'; co je nad to, je ze zlého."

P. Adalbert M. Zuna:

6. NEDELE "BĚHEM ROKU" dne 15. února 1986

1. Čtení (Sirachovec 15, 16-21)

Dnešní výňatek z knihy Moudrosti zvané Sirachovec, je naléhavou připomínkou, že Bůh je věrný, nikdy neopouští svůj lid: ve Starém zákoně židovský, v Novém zákoně Svou církev všech národů. Sirachovec je poslední z knih Moudrosti, napsaná méně než dvě stě let před narozením Kristovým. V době, kdy se odmlčeli proroci, kdy židovský národ neměl žádných velkých vůdců. Jehošua, syn Siracha, když byl učitelem v Jerusalemě z Božího vnuknutí napsal knihu. Svým spisem chtěl oslavit moudrost Božího Zákona a zachovat ji písemně pro následující generace mladých, aby se neodcizily znalosti Zákona a Božímu vedení. Jeho vnuk žil v Egyptě, kde v té době byla početná židovská kolonie zvláště v Alexandrii. Knihu svého dědy přeložil z hebrejštiny do řečtiny, aby ji více přiblížil místní mladé židovské generaci, podléhající již vlivu pohanského prostředí, v němž byla tehdy řečtina řečí vzdělanců.

Dnešní výňatek z této knihy je samozřejmá pravda, platná pro čtenáře všech dob, ras a národů. Má tedy svou plnou platnost i pro nás v našem století. Běží tu o problém lidské svobody. — „Máš možnost svobodně se rozhodnout! Máš možnost jednat, nebo nejednat! Máš před sebou dvě cesty. Obě mají nekonečný cíl, nekonečné důsledky: život nebo smrt. Tvůj život není žádná hra osudu, jak se domnívali pohané. Co si zvolíš, to budeš mít! Bůh ti dal svobodu. Bůh nechce, abys hřešil, nechce, abys byl věčně nešťasten! Naopak chce, abys svým svobodným rozhodnutím došel věčného štěstí, pro které jsi byl stvořen.“ — Je známo, že v téměř smyslu mluvil Mojžíš ke svému lidu, když se s ním před smrtí loučil, což je zaznamenáno v knize Deuteronomie. „Položil jsem dnes před tvé oči život a štěstí; naproti tomu jsou však smrt a neštěstí. Chceš-li život a štěstí, miluj Hospodina, svého Boha, chod' po jeho cestách a

budeš živ!" (30,15).

Slova tohoto textu nám jasně ukazují, kde je vlastní smysl života. Naším cílem má být život, věčný život, věčné štěstí. To věčné štěstí je Bůh sám. Přes všechny zkoušky života, můžeš stále vidět - i když snad někdy jen jako malé světélko v dale - svuj cíl, kterým je Bůh a život s Ním. Budeš-li se snažit za všech okolností a ze všech sil toho cíle dosáhnout, Bůh bude při tobě a svou milostí ti pomůže. To je jasně naznačeno i v posledních slovech dnešního textu: „moudrost Páně... vše vidí, Jeho oči hledí na ty, kdo se ho bojí. On zná každý jejich skutek.“

2. Čtení: (1. list ke Korint'anům 2, 6-10)

Měli jsme již možnost mluvit o obsahu tohoto I. Pavlova listu ke Korint'anům a o pohnutkách, proč jej prvním věřícím v Korintě napsal. Zdá se, že při jeho psaní sv. Pavel myslel na pravdy z knihy Sirachovcovy. Sirachovec srovnává Boží zákon s pohanskou moudrostí. Svátý Pavel mluví ve svém listu o „moudrosti tohoto světa“ a „o moudrosti Boží“. Ta poslední zůstává skrytá srdci člověka, který je otrokem hříchu a přitom, je domyšlivý a pyšný. Jen pokorné a čisté srdce člověka dojde poznání skryté moudrosti Boží, protože je plna na oko nepochopitelných tajemství. Je však odměnou věrné služby Bohu a každému spravedlivému, kdo se jí v životě řídí, je zdrojem životního štěstí. Jaká odměna je pak připravena těm, kdo se otevřou Boží moudrosti? „Žádné oko nikdy nevidělo, žádné ucho nikdy neslyšelo, nač žádný člověk nikdy ani nepomyslel... co všechno připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ A jako ve svých ostatních listech sv. Pavel nám klade na srdce, že po příchodu Krista - Božího Syna na svět, je všechna Boží moudrost obsažena v Kristu ukřižovaném, poníženém hroznou smrtí na kříži, ale pak oslaveném Zmrtvýchvstáním. Kristus ztělesňuje Boží moudrost, jen On je zdrojem našeho posvěcení a našeho života z víry. Skrze Ducha svatého vede všechny ty, kdo v Něho věří, ke zdrojům Boží moudrosti a k

šťastnému životu na zemi tak, abychom se s Ním setkali na věčnosti.

Evangelium (Matouš 5, 17-37)

Dnešní evangelium je pokračováním Kristovy Horské řeči z minulé neděle. Pán Ježíš podrobně vysvětluje, v čem spočívá dokonalá služba a věrnost Bohu, které nám mohou otevřít brány šťastného života zde na zemi i na věčnosti. A je tu opět přirovnání mezi Starým a Novým zákonem. Ten Starý Kristus Pán nepřišel zrušit, ale splnit a doplnit. Jen Nový zákon je však návodem k dokonalé lásce. Kristus musel odpovědět na námitku, jež byla v mysli mnoha z jeho posluchačů: není žádného rozporu mezi Starým a Novým zákonem. Starý Zákon nepomine, ale zůstane svědkem Božích slibů, které se v Novém zákoně uskutečnily. Kristus je naplněním Starého zákona, a proto je mezi Starým a Novým zákonem základní jednotu. Ježíšova nauka však podává dokonalejší poznání všeho, co Bůh zjevil a co od nás žádá. Vše je motivováno láskou, prvním přikázáním celého zákona. A jeho slova mají konečnou platnost. Vše, co musíme znát ke svému spasení je v jeho slovech a činech, v Novém zákoně. Avšak, je zde jeden důležitý závěr: bez vlastní osobní snahy o dokonalost nedojdeš ani štěstí na zemi, ani se nedostaneš k Bohu na věčnosti.

Proto evangelium podává tři důležité směrnice pro křesťanský život. Přikázání „Nezabiješ!“ - Mojžíšův zákon měl mnohé předpisy, jaký trest má být určen různým druhům vraždy. Kristus Pán ponechává stranou právní předpisy a ukazuje na příčiny. Příčinou vraždy je nenávisť. Nenávisť je ve skutečnosti již vraždou v srdci. Buďme si proto vědomi důsledku této pravdy: nenávisť je smrtelný hřích!

Přikázání mravní čistoty - „Nezcižolozíš!“ Hříchy proti tělu jsou porušením Božího řádu, jsou znehodnocováním lásky. Jest pouze jedna mravnost, jedna láska, jedna čistota. Porušení Božího řádu, byť už jen v srdci, nebo myšlenkou, je poznamenáno ztrátou Božího života v nás.

Přikázání „pravdomluvnosti“ - buďme prostí a upřímní ve svém styku s druhými. Mluvme tak, jak věci jsou, aby druzí měli důvěru v naše slova, a my zase důvěrujme druhým, protože máme důvěru v Boha, který je zdrojem veškeré Pravdy. Je zbytečné se dovolávat Boha za svědka. Je-li pravda v nás, je to pravda Boží a ta mluví vždy sama za sebe.

NOVA KRAJANSKA AUTODIŁNA
V BERWYNU, J.LL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwyské pošty)
její majitele

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchajte v celém „ChicagoLand“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Alexander Solženycyn:

L'UDIA ZABUDLI NA BOHA

Bolo to v prvých dňoch, čo som začal chodiť do školy v mestečku Rostov nad Donom. Občas som sprevádzal svoju matku do kostola, posledého, čo ešte ostal v meste. Na ceste do kostola som stretal dom, na ktorom sa skvel veľký nápis: Liga bojovných ateistov. Moji spolužiaci si robili zo mňa posmech, pretože som chodil s matkou do kostola a dva razy mi strhli z krku retiazočku s krížikom.

K týmto dávnym spomienkam sa poji aj to, čo hovorili starí ľudia na vysvetlenie hrozných udalostí a katastrofy Ruska: „Ľudia zabudli na Pána Boha, preto sa stávajú tieto veci.“

Od tých dávnych čias som pracoval takmer pol storočia na dejinách ruskej revolúcie. Prečítal som stovky kníh, zhromažďil som svedectvá od mnohých osôb a napísal som osem veľkých zväzov v snahe odprat' hrby zrúcanin, ktoré vylotala táto veľká pohroma. Keby ma dnes niekto poprosil, aby som mu vysvetlil hlavnú príčinu hroznej ruskej revolúcie, ktorá pohltila takmer 60 miliónov mojich spolurodákov, nevedel by som povedať nič iné ako: Ľudia zabudli na Pána Boha, preto sa stali tieto hrozné veci.

Ľudské svedomie, poznavené svojej božskej dimenzie, odhaľuje svoje ohraničenosti, ktoré hrali hlavnú úlohu v páchaní príšerných zločinov, najväčších nášho storočia.

Už Dostojevky povedal: „Veľké dejinné udalosti nás môžu nájsť inetelektuálne nepripravených.“ Besná krútnava ateizmu a sebazničenia pohlcuje naše dvadsiate storočie. Toto rútenie sa do priepasti predstavuje určité aspekty, ktoré nezavíšia natoľko ani od určitého politického systému, ani od výšky ekonomického a kultúrneho rozvoja a ani nie od národných vlastností.

O francúzskej revolúcii a o jej besnej nenávisti voči Cirkvi, ktorá charakterizovala túto pohromu, Dostojevsky napísal: „Revolúcia nemôže začať ináč ako ateizmom.“ A to je svätá pravda.

Svet však doteraz nepoznal taký organizovaný ateizmus, taký bojovný a taký vytrvalý v zlom, ako je ateizmus, ktorý praktizuje marxizmus.

Nenávist' voči Bohu predstavuje hlavnú bojovnú silu a je čímsi podstatným vo filozofickom systéme Marxa a Lenina a v ich psychológii. Komunizmus, aby dosiahol svoje diabolské ciele, musí vládnuť nad spoločnosťou, ktorá bude pozbavená každého náboženského ctenia. Keď' chceme vedieť do akej miery sa snaží neznabožský svet zničiť' náboženstvo, stačí sa zamyslieť nad sieťou intríg a nehanebností, ktoré vyšli najavo pri aténate na pápeža Jána Pavla II. v máji 1981.

Napriek tomu v Rusku, kde tisíce a tisíce kostolov bolo zrovnaných so zemou alebo premenených na iné účely, kde neznabožstvo kraluje už dve tretiny nášho storočia, kde duchovenstvo je umlčané a žije v tých najmizernejších podmienkach, kde ľudia ešte aj

dnes sú odsúčení do žalárov, na nútené práce, do koncentrákov jedine preto, že chcú vyznávať svoju vieru, kde väzni sú hádzaní do hladomorní jedine preto, že na Veľkú noc ich prichitili spoločne sa modliť. V tomto Rusku náboženstvo a viera ešte žijú, nezomreli. Sú milióny tých, čo prejavujú veľmi živý záujem o vieru, ktorí veria v existenciu Boha.

Táto skutočnosť nás oprávňuje dúfať, že predsa len raz vzbĺkne zora nádeje na nový svet, nový poriadok. Napriek všetkým tankom a atómovým strelám, napriek veľkým úspechom v snahe ovládať našu planétu, komunizmus nebude môcť nikdy zničiť' kresťanskú vieru.

Západ ešte nezažil komunistickú inváziu. Na Západe sa náboženstvo teší relatívnej slobode. Ale aj na Západe kresťanské svedomie ochabuje a odumiera. Postupná strata vnútornej životnosti znamená veľké ohrozenie pre vieru, vari väčšie ako akákoľvek agresia zvonku.

Pomalá, takmer nebadateľná erózia, ktorá trvá na Západe takmer desaťročia, podmyla zmysel života. Pre mnohých ľudí na Západe život nie je nič iné ako „zhonba za št'astím“. Pojem dobra a zla je zosmiešňovaný a takmer vylúčený z ľudskej spoločnosti. Pojem dobra a zla bol nahradený efimetnými politickými a třednymi zásadami. Stalo sa veľmi nepohodlným odvolávať sa na večné princípy a tvrdiť, že zlo sa vkl'za do srdca človeka ešte prv, akoby preniklo do politického systému. Tým, že sme vydali mladé generácie napospas

ateizmu, západná spoločnosť tratiť čoraz viac silu svojej náboženskej podstaty.

Bezbožní pedagógovia na Západe vychovávajú svojich žiakov v nenávisti voči samotnej ľudskej spoločnosti. Tendencia žiť v všemožne podporovanej nenávisti voči spoločnosti, stáva sa priam charakteristickou slobodného sveta. Môže za to zdať paradoxné, ale je to pravdivé: čím väčšie sú možnosti slobody pre mladých, tým viac rastie v nich táto nenávist'. Západný svet jasne dokazuje, že ľudská spása nie je v hojnosti materiálnych dohier a ani nie v zhone za bohatstvom.

Zatiaľ čo sa ťažké mrákavy valia na celý svet, môže sa zdať málo prílehlavé tvrdenie, že hlavný kľúč nášho bytia a nebytia sa nachádza v srdci každého jednotlivca, v jeho voľbe medzi dobrom a zlom. A predsa, toto je ten najistejší kľúč. Sociálne teórie, ktoré toľko sl'ubovali ľudskej spoločnosti, sa ukázali neschopné niečo riešiť a zanechali nás v slepej uličke.

Každý pokus vyjsť z tejto tragickkej situácie, sa ukazuje márnym, daromným, ak sa znova neobrátime, pokorní a plní ľútosti, k Bohu. Stvoriteľovi vesmíra a nášmu Otcovi. Život i e je honba za materiálnymi spechami, ale hľadanie duchovného pokroku a vzrastu. Celý náš pozemský život je iba chvíľkový prechod k niečomu úžasne väčšiemu a vyššiemu, je iba schodíkom na veľkom rebríku. Zákony matérie samy od seba nemôžu vysvetliť tajomstvo života a dať mu správny smer.

Oproti nezmyselným nádejam posledných dvoch storočí môžeme postaviť iba hľadanie teplej ruky Boha, ktorú sme namyslene a drzo odvrhli, iba v hľadaní Boha sa nám otvorí slepé oči a spoznáme omyly tohto nášho dvadsiateho storočia a budeme ich môcť napraviť.

Naše svctadiely sa nachádzajú akoby v hroznej búrke. Ale práve v takýchto skúškach sa stanú najvyššie kvality ducha zrejmejšie a presvedčivejšie.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z drívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narození a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE

hostitelka Jarka

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kancelář
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Tobě, všemohoucí Bože, vraćím duši,
jak ve víře, naději a lásce sluší;
přijmi mne na milost, o Ježíši,
neb Ty Jsi Král a Pán nejvyšší.

—1975—
18. ÚNORA
—1987—

V sobotu 21. února 1987 v 6:15 hod. večer budeme při našich českých bohosluž-
bách v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero věrně vzpomínat na Vás oba.

EVA FRONKOVÁ Z BERWYNU,
milující a osiřelá matka.

Vroucí vzpomínka

Datum tragického 18. února z r. 1975 připadá letos na
středu, kdy si už po dvanácté připomínám, že mi odešel
náhle na věčnost můj milovaný jediný syn

FRANTIŠEK FRONĚK ml.

Téměř po celých těch dvanáct let jsme na Tebe, drahý
Fanoši, vzpomínali společně s tátou. Letos je tomu
poprvé, kdy vzpomínám sama - na Vás oba; v pevné
křesťanské naději, že už oba jste v Boží náručí, tak jako
Vaše tělesné schránky čekají v hrobech vedle sebe na
hřbitově Královny nebes na den Vzkříšení.

Nyní, když v Boží přítomnosti všemu na světě plně
rozumíte, přimlouvejte se u Krista Pána za mne najednou
zde osamocenu, abych oddané šla dále životem po lidsky
těžko pochopitelných Božích cestách.

MINARIK'S BAKERY

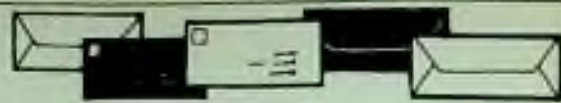
FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

DOPISY našich čtenářů

Waverly - Nebraska
Milý Otče Vojtěchu,
předem přejeme požehnaný rok 1987 a v něm hodně zdraví a úspěchů ve Vaší záslužné práci.

Aspoň několik řádků o nás a naší reholní rodince - Marian Sisters. V přítomné době je nás 34 - (zahrnutý do počtu jsou i naše 2 novicky a 2 kandidátky), a protože náš mateřinec prostorově už nesačil, pustily jsme se do přestavby. Byla to trochu, jak se říká „troufalost“, protože finančně neseme všechno samy. Ale s pomocí Boží, rodin sester a přátel, kteří během stavby přispěli jak radou, tak finančně, bylo po roce práce, starostí a všelijakých komplikací - většinou zbytečných - všechno ukončeno a od vánoc je část už i v užívání. V přístavbě je zahrnuto 16 pokojů pro sestry, společenská místnost, konferenční místnost, archiv atd., a všechno je stavěno tak, aby to v

budoucnu vyhovovalo i nemocným sestřím. Ale pozorujeme, že to budoucnost není už moc daleko... Plánovaly jsme i velice potřebnou knihovnu, ale na to už nestačila „kapsa“. Tož, dá-li Pán Bůh, to zas někdy později.

Prosíme, modlete se za nás, hlavně za vzrůst a setrvání dorostu pro naši komunitu.

S upřímným pozdravem a modlitbou za Vás a Vaší záslužný apoštolát

ses. Marta a Ses. Tereza

Milé sestřičky,
děkujeme za přání požehnaného roku a upřímně je opětuje. Vyprošujeme Vám hojnost Boží ochrany a zdraví.

Rádi jsme si přečetli zprávy o Vaší komunitě a přístavbě Vašeho mateřince.

Potěšila nás Vaše správná čeština a psaní napsané bez chyby. Blahopřejeme Vám a byli bychom rádi, kdybyste nám

jednou prozradily, jak se Vám podařilo uchovat si tak dobrou i písemnou znalost naší mateřštiny. Stýkaly jste se hodně s našimi lidmi?

Prosíme o Vaše modlitby a zůstáváte v našich.

Redakce

Penticton - Britská Kolumbie Kanada

Vážená redakce!

Zasílám předplatné US \$40.00 a něco na tisk. S novinami jsme spokojeni. Posíláme též obrázek, jak šel sv. Vojtěch přes náš les Ticholovec. Měla jsem o něm knížku a tu jsem půjčila před 22 roky. Tento rok jsem byla v Československu a udělali jsme z pomníku obrázek, tak Vám jej posílám. Půjčená kniha se již nenašla a tak Vám nemohu nic víc napsat. Říkala jsem mojí kamarádce o té knize. Řekla mně, že ji také měla, půjčili ji a více ji nedostali zpátky - škoda bylo to zajímavé čtení, ale již si mnoho nepamatuji. Zasílám též (C)\$10.00 Svazu českých katolíků za nálepky.

Všem v redakci přejeme hodně zdraví v nastávajícím novém roce 1987.

Vaši čtenáři Motlíkovi

Milí naši čtenáři,

jsme Vám vděční za vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu. Dar NSČK za nálepky jsme předali úřadovně, která jak jistě víte, je v naší budově chicagského Velehradu.

Děkujeme za zasláný obrázek sv. Vojtěcha. Škoda, že se ztratila knížka, o které se zmiňujete, byli bychom se toho od Vás více dověděli.

Jsme rádi, že jste s novinami spokojeni a jsme Vám vděční za pochopení a trpělivost se špatnou nynější dodávkou Hlasu národa, kterou způsobil náš rozbitý, starý adresograf.

Přejeme Vám z hloubi srdce požehnaný a dobrý rok 1987.

Redakce

Picture Butte - Alta. Kanada

Důstojný Otče V. Víte!

Předem mého dopisu Vás co nejsrdčněji pozdravuji a přeji Vám z celého srdce všechno nejlepší, hlavně stále a dobré zdraví, spokojenost i Boží požehnání ve Vaší denní obětavé práci.

Posílám Vám předplatné na H.N. \$33.00 na rok 1987 a \$7.00 na mši svatou. V dopise naleznete International Money Order \$40. Prosim pěkně, až budete mít čas, abyste odsloužil mši sv. za zemřelé rodiče Šalovi

a Hamalčíkovi a za duše v očistci, na které žádný nevzpomene ani nepamatuje.

A aby dopis nešel „naprázdno“ připisuji velmi krátkou báseň.

Vánoční

Aj božské díte v jesličkách - nadešla doba spásy; jižť září světlo v trudných tmách to svědčí nebes hlasy.

Ó zplesej v srdci každý tvor a radost jeví již svoji; dořaznívá i temě hor již zem se sněhem pojí.

I shtědl okem milostným k nám bídným Pán již světů; a pokladem náš sblážil svým své lásky nastal květů.

Se srdečným a přátelským pozdravem

František Šála

*

Vážený a milý náš čtenáři, zaplat' Pán Bůh za předplatné a mešní intenci. U oltáře Panny Marie Svatohorské v Ciceru, kde máme pravidelnou sobotní večerní českou mši svatou si vzpomenu na Vaše a Vaší paní rodiče a duše v očistci, jak jste si přál.

Bud'te hodně zdrav a mějte požehnaný rok 1987.

Otec Vojtěch

Trenton - Ontario Kanada

P.B.J.K.

Vážení v redakci Hlasu národa, přijměte mnoho pozdravů. Děkuji za Vaši práci. Lituji, že máte tolik práce s odesláním novin. Kdybych byla v Americe, sama bych si pro ně k Vám zašla. Posílám Vám předplatné.

Jediná má radost jsou Vaše české noviny. Nenačila jsem se pořádně anglicky, ted' toho sice lituji, poněvadž bydlím v činžáku, kde se s nikým nedomluvim, ale musím se s tím smířit. Před dvaceti léty jsem ztratila manžela a zůstala tu sama. Věřila jsem v pomoc Boží a to mně pomohlo.

Bohužel náš kanadský dolar ted' platí tak málo, musíme tolik doplácet na ten Váš americký.

Zasílám Vám mnoho pozdravů a vzpomínek a přání všeho nejlepšího v roce 1987 - hlavně hojnosti zdraví a Božího požehnání.

Vaše čtenářka

Marie Kutálek

Milá naše čtenářko, děkujeme za předplatné i Vaše řádky. Jsme rádi, že jste s novinami spokojena a že Vám přináší radost. To je hlavní důvod jejich vydávání.

Opětuje Vaše upřímné novoroční přání a pěkně pozdravujeme.

Redakce

Berwyn - Illinois

Důstojný pane Víte;

Přiloženo je 50 dolarů; na Hlas národa \$35 a na mše svaté za moje děti a muže \$15.

Nečetla jsem přes rok, byla jsem operovaná na obě oči. Neviděla jsem, až nyní mám brýle, ale špatně posud vidím. Co mohu čekat v mém stáří? Víím, že dlouho číst nebudu.

Libilo se mi, co jste měli v Hlasu národa o Pražském Jezulátku. Vaše noviny jsou čím dále lepší.

Hodně vytrvalosti v novém roce Vám přeje

Růžena Vokurka

Milá naše věrná odběratelko, zaplat' Pán Bůh za včasné vyrovnání předplatného Hlasu národa.

Na Vaše tragicky zahynulé dcerky a zemřelého manžela vzpomenu při našich pravidelných sobotních bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Jsem rád, že oční operaci máte již šťastně za sebou. A i když oči neslouží jako dříve, jak se Vám zdá; přeci si jen ty naše noviny můžete přečíst.

Vyprošuji Vám a Vaším drahým, hojnost Božího požehnání, zdraví a rodinné pohody do roku 1987.

Otec Vojtěch

Winnipeg - Ontario Kanada

Milí přemilení!

Pěkně pozdravuji a posílám Vám předplatné na rok 1987 - celkem US \$50.00; zbytek dejte do Nepomucena „chlapecom“ na zmrzlinu. Kavalíři nevymřeli, jenom schudli. Už jsem Vaším čtenářem víc jak dvacet let, předtím jsem bral Katolík, jak kdyby to bylo včera. Zase jsem se trochu opozdil s předplatným (obyčejný šlendrián), to se, ale stalo proto, že jsem celý prosinec kromě zaměstnání musel hlídat vnučata - celkem čtyři, za které - bud' Hospodin pochválen. Mladí běhali po obchodech, jak už to před vánočními bývá a my s manželkou jsme se s dětmi bavili. Tak plyne moje „mládí“. Hlídaní dětí je těžší facha, jak dělat u pana Eatons všechny možné druhy chleba: irský, francouzský, ruský - ten je nejdražší a také nejčernější; bílý kanadský, chléb náš vezdejší, ten je nej-lacinější. Potom deset druhů

PRÁVĚ VYŠLO

Josef Kalvoda, Ph.D.: The Genesis of Czechoslovakia, váz., 673 stran, \$30.00, poš. \$32.00.

Jarošová Emma: Mezi starou a novou vlastí, brož., 368 stran, \$8.50, poš. \$10.00.

Máme velký výběr křesťalového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

Novinka: Dvojitý odznak americká a čl. vlajka z látky, možno použít k přišití, velikost 3 x 4 in., \$2.50, poš. \$3.00.

Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobně krájené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, poš. \$8.45.

Kráječ knedlíků, \$9.50, poš. \$11.50.

Mlýnek na mák z železně litiny, \$27.50, poš. \$30.90.

Opět na skladě jáhly (proso), 1 lb 85c, poš. \$2.60, 3 lb \$2.55, poš. \$4.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Právě vyšla novinka - Vlasta Kršková známá „International Queen of Polka“ vydala pod názvem VLASTA kazetu a L.P. rekord zpívané v angličtině. Kazeta \$8.50, poš. \$10.00 i rekord \$7.98, poš. \$9.98 obsahují stejné písně.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě
Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

celozrných chlebů a sladkých chlebů, ani si všechny nepamatují, to je asi proto že stárnu.

Když mně bylo osm let, tak u nás bydlel na bytě. Nevím již proč, pan řídící Julius Boháč z Radějova. Víím, že má v Chicagu hodně vnuků a pravnuků a četné příbuzenstvo. Jeho zásluhou byl postaven před první světovou válkou kostel sv. Cyrila a Metoděje. Nebýt pana řídícího Boháče, tak by tam ten kostel nikdy nestál. O čtyřicet let později se pan Otruba ujal stejného úkolu. Měl to těžší, bylo to už v roce 1935, páni učitelé říkali žákům z Tvarožné Lhoty, aby řekli doma rodičům, aby si raději postavili místo kostela vodovod. Ale Bůh a lidé byli při panu Otrubovi; kostel ve Lhotě stojí dosud a pamětní deska pro pana Otrubu je v něm.

Vnučka pana řídícího Boháče, slečna Boženka, když jí bylo asi 16 let přijela z Ameriky. Hrávala si se mnou, uměla dost dobře česky. Byla z kantorské rodiny, tak začala chodit k nám do školy. Jednou jsme byli natlačeni všech pět tříd do jedné a bylo nám řečeno, že ta slečna z Ameriky nám bude přednášet báseň „Vodník“ od K.J. Erbena. Básničku jsme znali dost dobře zpaměti, slečna jí však přednášela s anglickým přízvukem, když bylo ve slově R tak jej tak pěkně zaráčkovala. Toto se nám moc líbilo, a tak jsme vždy nedočkavě čekali na slovo ve kterém bude její anglické RH. Po přednesení básně, pan řídící Huggo Nossek, jí políbil ruku. Divili jsme se tomu velice, protože nás liskal na potkání. Jestli tu paní z rodu pana řídícího Boháče potkáte v Chicagu, tak jí pozdravujte, jistě ještě žije, bude jí asi 70 let. Na to její přednášení mám velmi hezkou vzpomínku; dvě hodiny jsme se neučili.

Potom šlo jaro za jarem, plynul máj za májem, jak se to zpívá, čas plynul jako voda a zbyla nám hospoda. Toto je dvakrát pravda. Kamarád z Kozojidek, (okres Žeraviny, farní úřad Hroznová Lhota), mně napsal, Jozefe, komunisté vyhnali lidi z kostela a nahnali je do hospody. Sak ta práca, aj podle teho tak věilka vypadá. Toho si všiml také „Dikobraz“ - „živočich“ odkojený Rudým právem a napsal, že dříve lidé si občas odběhli z práce do hospody a nyní odbíhají z hospody občas do práce.

V jedné písničce se také zpívá, jak ta léta ubíhala z mladého chlapce muž se stal. Jak mne léta uběhla a stal jsem se mužem, tak jsem se také stal „schopný“ pro Jáchymov. V

Jáchymovském táboře Svatopuk - šachta Barbora - jsem poznal hudebníka jakých je málo. Jmenoval se Venca Faktor, virtuos na klarinet. Hrál pod Mistrem Kubelíkem. Přijel si domů pro manželku. Jeho žena hranice na Šumavě přešla, Venca ne. Dostal obvyklou „dávku za kopečky“ 8 let. Udělal tam z vězňů Colegium Muzicum, které se vyrovnalo kdekterému orchestru. Venca do party bral jen hudebníky z konzervatoře, kterých bylo mezi 2,300 vězňů dost. Jejich sláva se dostala i za ostanaté dráty. Jednou měsíčně byl koncert pro úředníky J.D. a jindy pro mukly. Muzikanti bezvadně hráli skladby Smetany, Oskara Nedbala. Lehára - prostě byla to krása v té české „Sibiři“. Od Venci to bylo obět'. Musel fírat jako jiní vězňi, a pak ještě míval s hudebníky večer zkoušky. Pamatuji si jak jednou jim říkal; mějte chlapi se mnou slitování a hrajte to horní C lépe. Ke mně občas přišel v noci do kuchyně, říkal mně, Pepo, trumpetistům se hejbají zuby, potřebujeme vitamíny, přines nám cibuli. Dobře jsem s muzikanty vycházel. Na rozloučenou mně přišli zahrát Lehárovu Viliji. Venca prý nyní žije ve Filadelfii. Je mu asi 70 let. Jestli jej tam někde potkáte, tak jej pozdravujte. Nezapomněl jsem na něho.

Máme rok 1987, daj nám Bože „vytřímati“, tak mně to řekl ukrajinský stařeček našich dvou vnuček. Daj Bože!

S naším pozdravem Zdař Bůh
Josef Bogar

Milý náš čtenáři,

děkujeme za předplatné i za dar Nepomucenu, který jim z NSČK, kde jsme jej odevzdali, pošlou.

Doufáme, že Vaše vzpomínky pobaví naše čtenáře, zvláště ty, kteří znají osoby, o kterých píšete.

Pozdravujeme a přejeme pozeňnaný rok 1987.

Redakce

Windsor - Ontario Kanada

Drazí přátelé v redakci Hlasu národa a v ústředně NSČK.

Společně Vás všechny pozdravuji a přeji Vám pozeňnaný nový rok 1987.

Příkládám M.O. na \$40.00 US z toho je \$33.00 předplatné na H.N. na rok 1987, a \$7.00 za poštovní nálepky NSČK.

Pán Bůh Vám tam pomáhej ve Vaší bohumilé práci za „Boha a národ.“

Váš Josef Čambala

Milý pane Čambalo,

zaplat' Pán Bůh za předplatné

a za dar \$7.00 za nálepky NSČK.

Jsmé vždy rádi, když alespoň pár řádky dáte o sobě vědět. Rádi vzpomínáme.

Vyprošujeme pozeňnaný a dobrý rok 1987.

Redakce

Berwyn - Illinois

Vážená redakce Hlasu národa.

Posílám předplatné na rok 1987 \$30.00 a \$10.00 na inkoust.

Přeji Vám všem dobré zdraví, a do nového roku hodně nových odběratelů, aby se nám ještě dlouho udržely naše české katolické noviny, které s takovou trpělivostí, tak dobře děláte. Bůh zehnej Vaší práci.

Zdraví Vás všechny

M. Borysek

Milá čtenářko,

děkujeme za Vaše potěšující řádky a včasné vyrovnané předplatné a dar tiskovému fondu.

Bud'te hodně zdráva a kéž rok 1987 je pro Vás pozeňnaný a dobrý.

Redakce

Cicero - Illinois

Důstojný Otče Víte a milá paní Uhlířová!

Posílám Vám srdečný pozdrav s přáním všeho nejlepšího do nového roku 1987: hlavně dobré zdraví a spokojenost, at' Vám Pán Bůh dá!. Též, aby to všecko klapalo i ten váš tiskový stroj, který byl pošramocen a čekali jsme na noviny.

Máme již po radostných vánočních svátcích. Co nás čeká příští rok nikdo nevíme. At' nás Pán Bůh chrání ode všeho zlého. Toho dobrého mnoho neslyšíme. Abych se zbytečně nerozepsala máte dost jiné práce, než číst můj dlouhý dopis.

Posílám předplatné na Hlas národa, na rok 1987 a též něco na tisk. Též posílám \$5 na vánoční nálepky; bud'te tak hodná a vyřid'te mně to v NSČK. Nedostala jsem se k Vám na žádnou oslavu, ani na dětskou nadílku, lituji, ale je to pro mne trochu těžké, když nemám auto a musím spoléhat jen na dobrotu těch, kteří mně někam zavezou.

Posílám všem pracovníkům ve Velehradě pozdrav a přeju všechno dobré! Též pěkný pozdrav všem mým dobrým známým, blízkým i vzdáleným, kteří Vás časopis odebírají.

Ludmila Kolářová

Milá paní Kolářová,

děkujeme mnohokrát za předplatné Hlasu národa, dar tiskovému fondu a dar za nálepky NSČK, který jsme úřadovně odevzdali.

Na Dnu českých katolíků i na dětské vánoční besídce jsme Vás postrádali. Budete-li příště zdravá a mít náladu mezi nás přijít, zavolejte; třeba se nám podaří najít někoho, kdo by Vás do Velehradu vzal. Máme Vás rádi mezi sebou.

S častou vzpomínkou, srdečným pozdravem a s přáním hojnosti; Božího pozeňnaní a zdraví do roku 1987

redakce

Omaha - Nebraska

Vážení krajané,

předem Vás tam všechny z Omahy pozdravujeme. Posílám v obálce Money Order na \$30.00. Omlouvám se moc, že jsem se letos zdržel s uhrazením, protože jsem byl delší čas mimo Omahu, a tak činím dodatečně (mea maxima culpa).

Až Vám zbude čas, tož mně to datum popostréte dopředu.

Děkuji předem za Vaši laskavost. S krajanským pozdravením Váš spokojený čtenář:

Ladislav Svoboda

Milý náš čtenáři,

děkujeme za zasláné předplatné.

S posunutím data musíte laskavě počkat, jako i ostatní uznalí naši čtenáři. Jakmile náš nový adresograf bude „v plném běhu“, tak Vám všem natiskneme vedle adres datum vypršení předplatného. Předem děkujeme za pochopení a trpělivost.

S přáním pozeňnaného nového roku - srdečně zdraví
redakce

Chatham - Ontario

Kanada

Čtená redakce!

Předně Vám všem posílám srdečný krajanský pozdrav. A taky Vám vinšuji ze srdce v novém roce 1987 hodně, hodně zdraví a redakci hodně úspěchů.

Posílám Vám předplatné na náš časopis Hlas národa na celý rok \$35.

Nevím jak dlouho budu moci H.N. číst. S námahou piši tento dopis. Vidím jen na levé oko. Na pravé oko jsem byl operovaný a doktor mne upozorňuje, abych levé oko chránil.

S Bohem

Joseph Kyš

*

Máš milý kanadský odběrateli a dopisovateli,

rádi jsme četli Vaše řádky. Je nám však líto, že máte potíže se zrakem. Pomodlíme se za Vás.

Zaplat' Pán Bůh za předplatné.

Rádi na Vás a na všechny v Chatham vzpomínáme. Jezdili jsme k vám jako domů. Bohužel

poslední léta, vždy do toho něco přišlo a nemohli jsme se k Vám vypravit. Jakmile to jen trochu půjde, vydáme se zase na cestu k Vám.

Všechny Vás pozdravujeme a přejeme hojnost Božího pozeňnaní a zdraví do roku 1987 - a na shledanou.

Redakce

Cedar Rapids - Iowa

Milý Father Vít a ctěná redakce!

Hmá! Hmá! Dnes přišel Hlas národa!!

Ani nevíte Father, jak jsme náš milý Hlas národa postrádali. Stále jsme hádali, co se Vám asi stalo? Paní Olga Drahozalová povídala, že se Vám asi rozbily mašiny a měla pravdu. Posílám Vám předplatné a malý dárek na tu mašinu.

Jak se stále máte? Máte u vás taky zimu, jako my zde? Nesmíme nařikat, jinde jsou na tom hůře, mají chudáci spousty sněhu.

Četla jsem jaký jste měli s dětmi z české školy pěkný vánoční progam. V Cedar Rapids máme českou školu jen v létě. Nyní mladá Olga Drahozalová vyučuje večerní českou školu pro dospělé. První den přišlo přes 50 žáků, tak je musela rozdělit na dvě třídy. Eliška Šedová chodí též do školy; je ve třídě pokročilých. Ráda vzpomínám na léta, když jsem učila. Rovněž vzpomínám na minulý rok, když jste byl zde u nás v Cedar Rapids u svatého Václava. Doufám, že se uvidíme zase na podzim.

Přeju Vám od Pána Boha v roce 1987 hodně Božího pozeňnaní a hlavně bud'te zdrav!

S Pánem Bohem a na shledanou!

Vaše Drymlová

Milá paní Drymlová a všichni moji známí v Cedar Rapids,

noviny už posíláme, a tak jsme zase ve spojení. Číslo Hlasu národa jsou všechna vytištěna a postupně je dostanete. Převedení adres na nový systém zabralo mnoho času. Prosíme o pochopení a trpělivost. Když Vám některé číslo bude chybět, napište, pošleme Vám je.

Děkuji za zprávy z Cedar Rapids. Potěšil mne zájem o učení se češtiny. Rád k Vám jezdim a vždy si od Vás odvážím hezké vzpomínky a posilu pro další práci.

Pán Bůh Vás v tom novém roce opatruj.

Otec Vojtěch

**MÁTE ZAPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1987?**

LETEM

SVĚTEM

Washington. — Reaganova vláda se všemožně snaží o dosažení vyrovnaného federálního rozpočtu drastickým snížením rozpočtového schodku. Ekonomové říkají, že rozpočtový schodek nemá přímý vliv na ekonomický život země, že to je pouze „vymáhání daní oklikou“ - když se daně přímo nechtějí zvýšit, ale rozpočtové schodky zaplatí přesto dnešní i budoucí generace Američanů. Horším a nebezpečnějším zjevem pro ekonomii však je schodek v zahraničním obchodě, který v USA dnes dosahuje astronomických čísel. Bude-li prodělek v zahraničním obchodě pokračovat, pak nakonec zbourá domácí průmysl, zvýší nezaměstnanost a sníží kupní schopnost obyvatelstva, což opět zpomalí hospodářskou činnost a chudé vrstvy to pocítí nejvíce. V roce 1986 schodek US zahraničního obchodu dosáhl rekordní výše 169,8 bilionu dolarů - (v roce 1985 činil 148,5 bilionu dolarů). V prosinci 1986 sice „klesl“ z listopadového schodku 15,4 bilionu dolarů na 10,7 bilionu dolarů, avšak specialisté nepřičítají tomuto poklesu žádný zvláštní význam, protože se v něm odráží pouze nižší dovoz z cizích zemí do USA, avšak US vývoz do ciziny se vůbec neměnil. Vládní ekonomové sice říkají, že tento pokles schodku v zahraničním obchodu je náznakem zlepšení ekonomické situace v USA, avšak toto prohlášení nikdo nebere vážně, protože je má za politicky podmalované vychloubání. Specialisté se všeobecně domnívají, že v roce 1987 je malá

naděje na to, aby se něco znatelně změnilo ve schodkové tendenci US zahraničního obchodu, i když hodnota dolaru bude asi ještě dále klesat a celková ekonomická situace bude hodně podobná situaci předešlého roku. - Hlavní obchodní partneri Spojených států měli v roce 1986 vysoké přebytky zahraničního obchodu s USA: Japonsko 58,6 bilionu dolarů, západní Evropa 32,7 bilionu dolarů, Kanada 23,3 bilionu dolarů a země Dálného východu včetně Taiwanu 15,7 bilionu dolarů. Japonsko mělo celkový přebytek svého zahraničního obchodu 92,66 bilionu dolarů a Západní Německo 62,87 bilionu dolarů. Přitom už dva roky hodnota dolaru vůči japonskému yenu a západoněmecké marce stále klesá: jeho mezinárodní hodnota už klesla o celou jednu čtvrtinu. Spojené státy ve snaze zastavit další klesání dolaru, požádaly Japonsko a Západní Německo - (své bývalé válečné nepřátele a dnes druhou a třetí největší ekonomickou mocnost svobodného světa) - aby doma povzbudily vhodnými opatřeními - zejména snížením úrokové míry - ekonomický rozmach svých zemí a tak zvýšily kupní schopnost svého obyvatelstva, které by pak mělo projevit větší zájem o americké výrobky. V důsledku toho se pak US export do těchto zemí zvýší a US obchodní schodek s těmito zeměmi poklesne. Tím prý bude zároveň zastaveno další nebezpečné klesání hodnoty dolaru. Zmíněné země však v této věci Spojeným státům nevyhověly, v obavě, že by tím jejich domácí ekonomie

utrpěla vážné poruchy, a naopak vytýkají Spojeným státům, že si zavinují klesání svého dolaru samy. Spojené státy prý musejí hledat cesty k ozdravení své ekonomie a nemožnou to čekat od svých spojenců. Za těchto okolností někteří US specialisté myslí, že bude nutno dále nechávat klesat mezinárodní hodnotu dolaru, a to tak dlouho, až americké výrobky svou nízkou cenou se stanou soutěžitelnými s výrobky jiných zemí na mezinárodním trhu. Tím se pak sníží US obchodní schodek s cizinou. Všichni finančníci však nevěří této domněnce a spíše se obávají možného zhroutilí hodnoty dolaru. Ovšem obchodní schodek Spojených států se zahraničím by bylo možno snížit protekcionistickými opatřeními. O těch je však kapitalistická ekonomie přesvědčena, že dlouhodobé důsledky protekcionismu jsou pro domácí i světovou ekonomii zhoubné, i když se někdy různými zákazy dá dosáhnout krátkodobých výsledků. V této věci vlády proto často postupují empiricky, případ od případu a vždy jen tak na zkoušku. Reaganova vláda protekcionistická opatření zamítá a naléhá na jejich zrušení po celém světě. Demokraté jsou pro zavedení některých protekcionistických opatření přístupnější.

Washington. — Pozornost americké veřejnosti je v těchto dnech soustředěna na dva problémy: novináři hlasitě kritizují nedávné dodávky amerických zbraní Iránu v naivním očekávání US vlády, že tím bude dosaženo propuštění Američanů, držených proiránskými teroristy v Libanonu a zároveň vedou kampaň o nutnosti informovat studující mládež od obecných škol nahoru o nebezpečné nemoci AIDS a propagaci „kondomů“ na TV obrazovkách. Na výzvu generálního chirurga neboli ministra (tajemníka) zdravotnictví Dr. C. Everitt Koopa, učitelé pohlavní výchovy začali důkladně vysvětlovat svým žákům, jak hrozná je nemoc AIDS, jak se může dostat a jak je možno se jí vyvarovat. Specialisté v pedagogice narychlo spisují potřebné učebnice a připravují pro učitele filmy a jiné učební pomůcky, aby mohli svůj úkol náležitě splnit. Zvoní se na poplach: je velké nebezpečí, že značná část US obyvatel, s volnějším sexuálními názory, by se mohla touto smrtelnou nemocí

nakazit dříve, než budou proti ní po ruce účinné léky a vakcíny. Dr. Koop, presbyteriánský protestant konzervativního zaměření, nesmlouvavý odpůrce potratu a sexuální promiskuity, udivil v říjnu 1986 americkou veřejnost, když požádal, aby už od věku devíti let, byli žáčkové na školách varováni před nebezpečím AIDS, aby jim byl vysvětlen rozdíl mezi homo - a heterosexuálními, a aby „sexuálně aktivní mládež“ byla vedena k užívání kondomů. Ani slovem se přitom nezminil o potřebě učení mravním zásadám, vztahujícím se k pohlavnímu životu. Mnohé to udivilo. Řekl pouze, že „se může“ studentům říci, že nejlepší ochranou proti AIDS je zdržení se pohlavního styku, protože Nejvyšší federální soud to dovolil a učitelé za to nemohou být stíháni, že učí na škole náboženskou morálku. Mluví Dr. Koopa říkají, že nemluvil o mravních zásadách proto, aby se nedostal do konfliktu s organizacemi, hlásajícími „odluku církve od státu“, a liberální postoj ve věci sexuality. Tyto organizace by jej totiž mohly v USA před soudem obvinít, že hlásá „náboženské předsudky“, které do školy nepatří. - Dne 30. ledna však Dr. Koop a tajemník školství William J. Bennett - protestant stejně konzervativních názorů jako Dr. Koop - uveřejnili společně prohlášení, ve kterém požadují, aby výuka o AIDS se americké mládeži podávala zároveň s výukou o mravních hodnotách, které je třeba respektovat v oboru pohlavního života.

Mimo jiné se v tomto prohlášení říká: „Mladým lidem je třeba říci pravdu - že neúčinnější způsob jak se vyvarují nemoci AIDS je zdržet se sexuální činnosti, a to tak dlouho, až jako dospělí budou připraveni k utvoření vzájemně věrného monogamického vztahu a k založení rodiny. Výuka o AIDS - jako součást všeobecné pohlavní výchovy - by měla považovat monogamii v manželství jako žádoucí a hodnotnou věc. Výchova o AIDS, která přijímá „sexuální činnost“ dětí jako nevyhnutelnou, a která se soustřeďuje pouze na tzv. „bezpečný sex“, bude - při nejlepším naprosto neúčinná a při nejhorším - způsobí mládeži nesmírné škody. Mladé lidi je třeba učit, že nejlepší ochranou proti nechtěným dětem a nemocím je zdržení se pohlavní činností až do doby, kdy je možno utvořit oboplně věrný

vztah mezi dvěma lidmi, kteří se navzájem ctí. Toto jsou jistě silná slova, která by většina US nejvyšších soudců mohla považovat za „šifření náboženských předsudků“: je možno se však domnívat, že nikdo se neodvážil pohnat před soud dva tajemníky US vlády, i když mluví jen o vzájemné úctě a nikoli o lásce. - Podle posledních statistik v USA už asi 29,000 lidí onemocnělo na AIDS a více než polovina onemocnělých touto nemocí už zemřela. Podle statistických předpovědí do roku 1991 celkem 270,000 Američanů onemocní na AIDS a z toho jich asi 170,000 na tuto nemoc zemře. Už dnes asi 1,5 milionu Američanů jsou nositeli virusu AIDS; tito lidé sice nemusejí sami onemocnět, avšak mohou druhé nakazit. V USA už také asi 400 dětí onemocnělo na AIDS; tuto nemoc buď dostaly od své matky, anebo onemocněly v důsledku transfuse krve. V USA se dnes AIDS hlavně přenáší homosexuálními vztahy, injekčními stříkačkami omamných drog a transfusí krve; šíří se však i mezi hererosexuálním obyvatelstvem, zejména u těch lidí, kteří mají více sexuálních partnerů. Ve střední Africe, zejména Zairu, se nemoc AIDS kriticky rozšířila mezi heterosexuály; tamní diktátorské režimy však z prestižních důvodů nedovolují cizím lékařům u nich tento problém studovat a řešit. Mezitím se horečně připravují proti AIDS léky a vakcíny; vyžádá si to však ještě delší doby, než jich bude moci být běžně užíváno, a tak prozatím vysychají tučné příjmy i majitelům „rajských zahrad“ a nevěstinců v Las Vegas a v celé Nevadě, kde je prostituce legalizována už od 2. polovice minulého století. Nemoc AIDS se dostala ovšem už i do Japonska, kde několik úmrtí nevěstek způsobilo takový rozruch, že všude tam, kde byli dříve členové amerických vojenských posádek vítáni, začínají se ve „vykřičených čtvrtích“, objevovat nápisy: „Cizincům vchod zakázán!“ - A tak asi nakonec vznikne i nový druh „apartheidu“ podobný kdysi strachem z malomocnosti.

Washington. — Dosavadní US vlády se ve skutečnosti dosud velmi málo zajímaly o evropské satelity Sovětského svazu. Proto za Reaganovy vlády státní tajemník George Shultz už dvakrát poslal svého náměstka

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.
Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.
Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancera

John Whiteheada na návštěvu zemí sovětského bloku, aby na místě a na vlastní oči zjistil pravý stav věcí a informoval Washington o svých nálezech. - Tak v listopadu 1986 navštívil Whitehead Rumunsko, Maďarsko a Jugoslávii, na konci letošního ledna a na začátku února 1987 pak navštívil Polsko, Bulharsko a Československo. Všechny tyto země usilují o skončení své sociální a ekonomické izolace od západního světa a o dohnání pokročilého Západu v oborech vědy, techniky a školního vzdělání. V Polsku mluvil tři hodiny s generálem Jaruzelskim, který si stěžoval na stále trvající americké ekonomické sankce, uvalené na Polsko kvůli zrušení svobodné unie Solidarity, které způsobují polské ekonomii nesmírné škody. V Polsku je 18 % inflace a placení úroků ze zahraničního dluhu (už 34 bilionů dolarů) - a jeho splácení pohltí celou třetinu výdajů národního rozpočtu. Jaruzelski řekl, že Polsko na důkaz své dobré vůle propustilo vloni na svobodu více než 200 politických vězňů. Whitehead však řekl, že chce-li Polsko obdržet odvolání US ekonomických sankcí, bude musit učinit více v oboru respektu lidských práv svých občanů. - Dne 2. února se Whitehead setkal v Praze s čs. vládními autoritami, kterým dal na vědomí, že ve vztazích mezi USA a ČSSR existují „vážné nesnáze“, protože Československo nerespektuje základní lidská práva. Dne 3. února se mohl náměstek US státního sekretáře, setkat se čtyřmi signatáři Charty 77; čs. tajná policie však nedovolila, aby se s ním mohli také setkat signatáři též Charty 77 - dramaturg Václav Havel a bývalý ministr zahraničí z doby Dubčekovy - Jiří Hájek.

● ● ●
Teheran. — Anglikánský primas arcibiskup Robert Runcie požádal 2. února předsedu iránského parlamentu Hashemi Rafsanjaniho, aby dopomohl k propuštění na svobodu Terry Waiteho - zvláštního vyjednavče o propuštění rukojmí - který byl pro-iránskými teroristy v Bejrútu údajně také zajat. Waite zůstává nezvěstným, už od 20. ledna. Libanonský vůdce mohamedánských Amalů Nabih Berri řekl, že prý Waite byl „zatčen“; bližší dataily však neudal a jen ujistil, že je živ a zdrav, a že bude brzy propuštěn. Teroristé organizace „Islámské Jihad“ a „Islámské Jihad pro osvobození Palestiny“ prohlásili, že prý čtyři unesení profesori Bejrútské university, tři

Američané a jeden Ind, by byli popraveni, kdyby USA podnikly útok na Libanon. USA totiž soustředily 22 lodí své 6. námořní armády ve východní části Středoziemního moře kvůli napjaté situaci na Blízkém východě. Mluvčí washingtonské vlády však několikrát prohlásil, že USA nemají v úmyslu podniknout útok na Libanon, bude-li respektován život zajatých cizinců. Teroristé Islámské Jihad pro osvobození Palestiny pak pohrozili, že zmínění čtyři profesori budou usmrčeni, nepropustí-li Izrael do pondělí 9. února na svobodu asi 400 Palestinců, uvězněných v Izraeli, anebo držných spojeneckou Izraelskou armádou. Izraelský ministerský předseda Shamir však ihned odmítl této žádosti vyhovět. Podle jednoho vůdce muslimských milic, jehož totožnost nebyla udána, Waite je prý držen pouze proto, že ví mnohé věci o tom, kdo únosci jsou a kde se zdržují a teroristé nechtějí, aby se Američané od něho tyto věci dozvěděli. Bejrútský týdeník „Ash Shiraa“ přinesl nepotvrzenou zprávu, že prý Waite bude propuštěn, až bude skončeno soustředění amerických lodí poblíž Libanonu; jeho únosci prý jsou přesvědčeni o tom, že sám Waite je agentem ve službách CIA. Dne 3. února stovky universitních libanonských studentů demonstrovaly v západním Bejrútu proti únosu čtyř profesorů Bejrútské university, spáchaném na samotném kampusu university ozbrojenými teroristy, převlečenými za policisty. - Západoněmecké noviny „Bild“, vycházející v Hamburku, přinesly nepotvrzenou zprávu, že prý Waite byl postřelen a kriticky zraněn, když se pokoušel se svého zajetí utéci; mluvčí bejrútských družských a šíjitských milic však prohlásil tuto zprávu za „pouhou fantasii.“ - Dva bejrútská taxikáři oznámili, že 5. února prý viděli na jednom jižním předměstí Bejrútu Terry Waiteho, doprovázeného čtyřmi šíjitskými šejky a deseti ozbrojenými milicionáři; Waite se prý usmíval a mával rukou kolemjdoucím. Oba taxikáři prý Waiteho znali a tedy se nemýlili. Nemohli se však zdržet, protože milicionáři jim dali znamení, aby se nezastavovali a pokračovali ve své cestě. - Iránská policie zatkla amerického žurnalistu Geralda Seiba, 30letého, který byl ve skupině 57 cizích žurnalistů, pozvaných iránskou vládou do země, aby shlédli frontu iránsko - irácké války. Byl zatčen teprve po deseti dnech pobytu v Iránu a obviněn, že prý byl „špiónem sionistic-

kého režimu, který přišel do Iránu, přestrojen za žurnalistu.“ Nebyl však formálně obžalován. Na zásah švýcarského velvyslanectví, které v Iránu zastává zájmy Spojených států, pak byl 5. února propuštěn na svobodu a „vypovězen ze země“; dne 6. února odletěl do Západního Německa, kde se setkal se svou rodinou.

● ● ●
Brazílie. — Brazílie právě podniká závažný krok ve svém přechodu od režimu vojenské diktatury k civilní demokratické vládě; brazilský kongres, sestávající ze 72 senátorů a 487 poslanců, dostal za úkol složit novou demokratickou ústavu Brazílie, která má nahradit ústavu z roku 1967, danou Brazílii vojenskou diktaturou. Vojenské diktatury, které vládly zemí celých 21 let, byly v roce 1985 pokojně nahrazeny voleným prezidentem. Ten však brzy zemřel, ale na jeho místo nastoupil zvolený místopředsed. Vojenská ústava silně omezila osobní a politické svobody občanů a také zmenšila pravomoc vlád ve 23 brazilských státech. Vojenská vláda dovolila pouze jednu opoziční stranu, „stranu brazilského demokratického hnutí“ (PMBD), patřící k politickému středu. Tato strana pak naléhala na vojenskou diktaturu, aby dovolila přechod země k demokracii. Nová ústava bude musit rozhodnout, zda brazilská demokracie bude presidentská, čili zda si prezident uchová velkou moc, či zda bude učiněn přechod k parlamentní demokracii. Presidentský termín však bude určitě zkrácen na 4 či 5 let, a moc armády bude silně omezena. Čeká se, že tato ústava - která také bude musit rozhodnout o různých konkrétních problémech, jako jsou např. potrat, pozemková reforma, práva menšin, program sociální péče a různé záležitosti v oborech ekonomie a světa práce - má být hotova letos v září. Zatímco obě zákonodárny budou skládat text nové ústavy, brazilská vláda presidenta Jose Sarneyho bude musit sama hledat řešení těch nejzávažnějších praktických problémů: financování zahraničního dluhu, který už dosáhl výše 108 bilionů dolarů, nové trojciferné číslo inflace a citelného nedostatku některých základních životních potřeb.

● ● ●
Washington. — Spojené státy oznámily 5. února, že nepodepíší závazek o zachování navrhované smlouvy „South Pacific Nuclear Free Zone Treaty“, zakazující konání pokusů s nukleárními

zbraněmi, uskladňování těchto zbraní a jejich užívání ve 13 zemích jižního Pacifiku. Vlády těchto zemí požádaly USA a ostatní nukleární mocnosti, aby se zavázaly tuto smlouvu zachovávat. Mluvčí US státního departamentu Charles Redmen řekl, že v přítomnosti na různých místech zeměkoule je úsilí vytvořit „zony, svobodné od nukleárních zbraní“. Tím však je podkopávána „politika odstranění“, adoptovaná Spojenými státy, která je od konce druhé světové války základním kamenem západní bezpečnosti. Proto USA tyto smlouvy nepodepíší. Čeká se, že SSSR samozřejmě užije tohoto amerického zamítnutí k cílům své „mírové“ propagandy.

● ● ●
Manila. — Soud v Manile určil den 16. března pro zahájení nového soudního procesu s 25 důstojníky filipínské armády a s jedním civilistou, kvůli jejich účasti na vraždě Benigno Aquina, na manilském letišti v srpnu 1983, býv. manžela dnešní presidentky a vůdce politické opozice proti Marcosovi. Dva z obžalovaných, včetně bývalého vrchního velitele filipínské branné moci generála Fabiana Vera, jsou právě v exilu ve Spojených státech spolu s Marcosem. Tato skupina vrahů byla na Marcosův nátlak v prosinci 1985 osvobozena, avšak v září 1986 Nejvyšší soud Filipin prohlásil toto osvobození za neplatné a proces, konaný podle Marcosova návodu, za podvodně upravený.

● ● ●
Miami. — Kolumbijský občan Carlos Lehder Rios, 37letý, považovaný za „krále kokainu“, který nese zodpovědnost za 75 % kokainu, podloudně dopravovaného do Spojených států, byl kolumbijskou policií chycen v kolumbijské džungli a v rámci smlouvy z roku 1979 byl ihned

extradován do USA. Lehder vlastní celou řadu laboratoří v Amazonské džungli, vyrábějící kokain; ke svým službám má soukromou milici a celou řadu spolupracovníků. Podle odhadů jeho skupina dopravila do USA už asi 58 tun kokainu a má na svědomí vraždu dvou tajných agentů, pracujících pro US protidrogovou policii. Lehderovo jmění se odhaduje na biliony dolarů. Lehder je jedním ze 109 kolumbijských podloudných obchodníků omamnými drogami, o jejichž extradování US vláda usiluje. - Američané se nikdy neučí zříkat se ani věci, které jsou pro ně škodlivé; proto jakmile omamné drogy jsou na místě ve Spojených státech, způsobují mezi mladými lidmi opravdovou pohromu. USA by přišlo daleko laciněji, kdyby vydávaly peníze, potřebné na policejní potírání pašeráků narkotik na výchovu a tělesnou zdatnost své mládeže, aby byla schopna si také něco v životě odříct.

● ● ●
Kábul. — Dne 5. února asi 14.000 sovětských a afghánských vojáků, vyzbrojených tanky bojovými jety a helikoptéry, podniklo masivní útok na hlavní základny mohamedánských obránců svobody v blízkosti města Zhawar ve východní provincii Paktia při pakistánské hranici. Tyto základny hájí pouze asi 2.500 muslimských partyzánů - bojovníků za svobodu. Obě strany prý utrpěly značné ztráty. Kábulská komunistická vláda vyzvala před tím 15. ledna guerily k národnímu smíření a skončení civilní války, která už trvá osm let; vůdci afghánských guerilů však tuto nabídku zamítli a prohlásili, že budou bojovat tak dlouho, až komunistická vláda v Kabulu bude svržena a sovětské vojáky budou vyhnáni ze země.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

SPORT

KOPANÁ M.I.S.L.

Halové mistrovství M.I.S.L. - ligy v USA právě ukončilo první polovinu sezony a nyní je na čase, abychom se podívali na celkovou situaci celé ligy, jakož i jednotlivých klubů.

Liga má dnes 12 klubů, z nichž většina pouze dýchá. Je pravdou, že některé kluby by se rády staly členy této ligy, avšak je také pravdou, že některé kluby zaniknou. Důkazem toho je, že v první polovině mistrovské soutěže majitelé klubů - mezi nimiž jsou Chicago, New York, St. Louis, Los Angeles a Kansas City - propustili pět trenérů.

Byla to vina těch trenérů? Ani snad ne, jenomže mužstvo je v krizi a prohrává, zájem fanů klesá a majitelé zaznamenávají velké finanční ztráty, a tak to někdo musí odnést.

Změna trenérů je zde jediné východisko. Máme však velké obavy, že ani změny trenérů nepomohou a tato liga M.I.S.L. se fití podobně zkáze jako předtím N.A.S.L.

Nejlepší střelci:

branky přihrávky body	
1. Tatu	32 20 52
2. Goosens	25 22 47
3. Preki	23 20 43
4. Haaskvi	18 24 42
5. Batata	18 23 41
6. Heale	25 15 40
7. Zungul	19 20 39
8. Borja	22 15 37
9. Segota	18 18 36
10. Granitza	20 15 35
11. Rasmussen	18 17 35

Tabulky:

Východní skupina: V.P.

1. Cleveland	17 8
2. Baltimore	16 9
3. Dallas	17 10
4. Minnesota	14 11
5. Chicago	13 13
6. New York	2 22

MAIL ORDER NOVINKA

Prímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké -(na skořápkách slepičích i husích vajec.) Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

**E. KETTNER
ENTREPRISES**

27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

Západní skupina: V.P.

1. Tacoma	18 6
2. San Diego	15 11
3. Wichita	13 12
4. Kansas City	12 14
5. St. Louis	9 18
6. Los Angeles	6 18

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO-LIGA

Major Divize

Výsledky 5. kola: Kickers - Sparta 6:1, Eagles - Falcons 4:0, Schwaben - Trevian 3:0, Lightning - Vikings 1:0, Gr. White - Wauconda 5:2.

Tabulka: V.N.P.SKORE:BODY:

1. KICKERS	5 0 0	24:4	10
2. EAGLES	4 0 1	20:4	8
3. SCHWABEN	4 0 1	13:7	8
4. GR. WHITE	2 1 2	13:13	5
5. WAUCONDA	2 1 2	10:13	5
6. LIGHTNING	2 0 3	8:13	4
7. FALCONS	1 2 2	8:16	4
8. VIKINGS	1 1 3	6:8	3
9. SPARTA	1 0 4	7:20	2
10. TREVIAN	0 1 4	5:14	1

Program zápasů 6. kola neděle 15. února

2:30 Vikings - Wauconda
3:15 Kickers - Gr. White
4:00 Lightning - Sparta
4:45 Trevian - Falcons
5:30 Schwaben - Eagles

První Divize

Výsledky 5. kola: R. Wavel - Slovaks 7:0, Wings - Aurora 7:2, U. Serbs - Fortuna 5:1, Lions - Real F.C. 3:2, Bullets - Rams 1:1.

Tabulka: SKORE:BODY:

1. ROYAL WAWEL	27:6	10
2. WINGS	14:7	8
3. U.SERBS	23:10	7
4. LIONS	17:14	7
5. REAL F.C.	14:11	5

6. BULLETS	8:13	4
7. FORTUNA	9:13	3
8. SLOVAKS	6:24	3
9. RAMS	12:17	2
10. AURORA	8:23	1

Program zápasů 6. kola v neděli 15. února

2:30 R. Wavel - Aurora
3:15 Rams - Wings
4:00 Slovaks - Bullets
4:45 Real F.C. - Fortuna
5:30 Lions - United Serbs

★

HOKEJ - N.H.L.

Mínulý týden měly všechny kluby N.H.L. volno, neboť jejich All - Stars sehráli dva přátelské zápasy proti mužstvu SSSR.

Většina klubů již sehrála 55 zápasů, takže do ukončení sezony zbývá pouze 25 ligových zápasů.

Nejlépe si opět vede Edmonton se 79 body a za ním následuje Philadelphia se 72 body.

Velmi vyrovnaná je Norris Divize, kde je Chicago - poslední klub tabulky - pouze 6 body za vedoucím Detroitem.

Jednotlivé tabulky

Norris Divize:	
1. Detroit	176:191 54
2. Minnesota	209:202 53
3. St. Louis	182:205 50
4. Toronto	197:213 49
5. Chicago	200:227 49

Smythe Divize:

1. Edmonton	267:195 79
2. Winnipeg	200:188 79
3. Calgary	218:212 62
4. Los Angeles	223:228 50
5. Vancouver	187:224 41

Patrick Divize:

1. Philadelphia	228:162 72
2. Islanders	189:185 57
3. Rangers	219:216 54
4. Washington	183:210 52
5. Pittsburgh	201:195 50
6. New Jersey	196:246 49

Adams Divize:

1. Hartford	188:181 64
2. Boston	208:179 61

3. Montreal	190:182 61
4. Quebec	184:180 53
5. Buffalo	187:211 42

N.H.L. vs SSSR

Je tomu již 15 let, co se poprvé uskutečnilo hokejové utkání profesionálu N.H.L. proti Sovětskému svazu.

Od té doby do dneška, bylo již sehráno mnoho zápasů nejen národního mužstva, nýbrž také klubovních mužstev Rudé armády Dynamo a křidel Sovětu: všechny tyto týmy byly vždy nebezpečným soupeřem klubům N.H.L.

V minulé sezoně mužstva N.H.L. hrála celkem 10krát proti Dynamu Moskva a proti „Rudé armádě“ s následujícími výsledky:

Rudá armáda - Edmonton 6:3
Rudá armáda - Quebec 1:3
Dynamo - Calgary 3:4
Rudá armáda - Montreal 6:1
Rudá armáda - St. Louis 4:2
Rudá armáda - Minnesota 4:3
Dynamo - Pittsburgh 3:3
Dynamo - Boston 6:4
Dynamo - Buffalo 7:4

Celková bilance 7 vítězství, 2 porážky a jeden nerozhodný výsledek svědčí o výborných výkonech sovětských hokejistů, které naučili hrát hokej čs. trenéři.

TENIS Chicago - Exhibition Becker - Lendl (4:6, 6:4, 6:3)

8.500 diváků vidělo dvouhodinovou tenisovou exhibici, ve které Boris Becker - díky lepšímu podání - se stal vítězem!

Lendl zahrál dobře v prvním setu, který vyhrál 6:4. Ve druhém a třetím setu polevil, čehož Becker využil a se svým podáním Lendl zničil.

Becker měl celkem 21 „aces“ a můžeme právem říci, že ve svých 21 letech se rychle posunuje na špičku světového tenisového žebříčku.

Jarda Fajkus

Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Československá reprezentantka Hana Mandlíková, oslabená chřipkou, podlehla ve finále mezinárodního tenisového turnaje v Indian Wells v Kalifornii, západní Němce Steffi Grafové 0:6, 1:6. Ve finále smíšené čtyřhry však Mandlíková dokázala spolu s Američanem Dickem Stocktonem porazit Grafovou a Chilana Jamicho Fillola 6:4, 7:6.

Posádka americké plachetnice „Hvězdy a pruhy“, která minulý týden porazila v nejslavnějších závodech plachetnic australskou loď „Kookabura 3“ a přivezla zpět do USA Americký pohár, byla přijata v Bílém domě. Kapitán vítězné plachetnice Dennis Conner předal prezidentu Reaganovi klobouk od australského ministerského předsedy, který Robert Hawke prohrál, když se s prezidentem vsadil, že zvítězí Australané. Posádku americké lodi přivítalo v sobotu po návratu z Austrálie do San Diega na 60 tisíc lidí a další oslavy se konaly v New Yorku.

V neděli skončilo v Takomě ve státě Washington americké mistrovství krasobruslařů. Mezi muži obhájil své prvenství mistr světa Brian Boitano, zatímco v soutěži žen si vybojovala první místo osmnáctiletá Jill Trenaryová, která porazila mistryni světa Debi Thomasovou. V soutěži sportovních dvojic se ukázali nejlepšími Jill Watsonová a Peter Opegaard, zatímco americkými mistry v soutěži tanečních párů se stali Suzanne Semanicková a Scott Gregory. Krasobruslařské mistrovství světa se bude pořídat příští měsíc v Cincinnati ve státě Ohio.

Příznivci košíkové si nenechali ujít výroční utkání basketbalových All - Stars, které se hrálo 8. února v Seattlu ve státě Washington. V zápase zvítězili nejlepší hráči Západní konference profesionální Americké basketbalové ligy, kteří v prodloužení porazili reprezentanty Východní konference poměrem 154:145. Bylo to nejvyšší skóre v sedmatřicetileté historii výročních zápasů basketbalových hvězd.

V regulérních ligových zápasech přispěl v neděli, bývalý čs. reprezentant Miroslav Fričer, jedním gólem k vítězství svého klubu - Toronto Maple Leafs - nad klubem New York Rangers poměrem 5:4. Peter Ilnačák - rovněž v torontském dresu - získal do střelecké tabulky další body za dvě asistence. V dalších ligových utkáních zvítězili Quebec Nordiques nad Boston Bruins 2:1, Winnipeg Jets porazili Los Angeles Kings 3:1, Buffalo Sabres zvítězili nad Chicago Black Hawks 7:4, Pittsburgh Penguins porazili v prodloužení New Jersey Devils poměrem 2:1, Edmonton Oilers zvítězili nad St. Louis Blues 6:2 a Calgary Flames porazili Vancouver Canucks 9:2.

Dr. Eduard Dvořák:

Halleyova kometa: nečekané závěry z očekávané návštěvy

V prosincovém (1986) čísle časopisu Královské společnosti lékařství, vydávaném v Londýně, je v pravém slova smyslu sensační článek, prof. dr. Freda Hoyle, nazvaný „Halleyova a ostatní komety: bacilové hvězdné skoráčky“ (Fred Hoyle: Halley's Comet and others: the bacterial star shells. *Journal of the Royal Society of Medicine*, vol. 79, No. 12, pages 691-693, 1986). Autor se v článku zmiňuje o nečekaných výsledcích ze získávání vědeckých údajů při setkání evropských vesmírových sond Vega and Giotto, vypuštěných do blízkosti Halleyovy vlasatice (komety). Následující poznámky jsou vzaty z tohoto článku.

Daleka toho, aby byla „špinavá sněhová koule“, jak bylo předpokládáno, Halleyova kometa vypouští z malého okruhu černého povrchu plyn a prach v míře 10 tun za vteřinu. Největší překvapení se týká složení tohoto prachu, tvořeného většinou submikronovými částicemi (1 mikron se rovná tisícině milimetru). Tento prach je převážně složen z vodíku, uhlíku, dusíku a kyslíku a má hustotu méně než jednoho gramu v objemu jednoho kubického centimetru, tedy podobně jako vyschlé bacily (bakterie). Tepelné záření z tohoto prachu bylo zachyceno ve vlnových délkách od 3 do 4 mikronů, tedy v rozmezí charakteristickém pro identifikaci organického materiálu. Flux (tok) tepelné radiace, vyjádřen graficky, vyvolává křivku, jakou bychom získali, kdyby prachové částice byly bakterie zabřáté na 47 stupňů Celsia. Podle prof. Hoylea každý, kdo není ovlivněn předsudkem, bude považovat za přijatelnou hypotézu, že převážná část kometových částic jsou ve skutečnosti bakterie.

Složení Halleyovy komety vytváří skleníkový efekt, kdy bakterie se mohou množit jako v rotační kultuře, a biochemické reakce vytvářejí plyny, které když dosáhnou určitého tlaku, si najdou explozivně cestu ven, spolu se suspendovanými bakteriemi. Objev, že komety vypouštějí organický prach v množství 10. tun za vteřinu, je dostatečný, podle prof. Hoylea, ke zkoumání možného pathogenního vztahu mezi kometami a Zemí, neboť nemáme opravdu uspokojivého

vsvětlení, proč spektrum nemoci se mění během staletí, a proč se v současné době nové nemoci a nové variace starých nemoci stále objevují.

Podrobně se zabývá prof. Hoyle vztahem výskytu černého kašle v Anglii a Wales v letech 1940 až 1982 a orbitalní periodicitě vlasatice Encke, respektive vstupu Země do proudu částic explozivně vymrštěných z této komety. Před zavedením očkovací látky proti černému kašli (whooping cough, pertussis), vrcholy této nemoci se objevovaly s periodicitou 3 1/2 let; po zavedení vakciny, předpokládaná změna v periodicitě či úplné vymizení cyklu se nedostavily. Místo toho se podstatně snížil počet nemocných, ale koloběh tří a půl let zvýšeného výskytu černého kašle se nezměnil. Cyklus zvýšené incidence odpovídá periodicitě setkání Země s prachovými částicemi pocházejícími z komety Encke. Tato skutečnost, více než cokoli jiného, přesvědčuje prof. Hoyle o původu bacila černého kašle z komety Encke. Dále říká, že pochází-li bacil černého kašle z komety Encke, velmi pravděpodobně z ní pocházejí ostatní pathogenní organismy, v to počítaje virusy. Encke byla v přísluní (perihelion), a tím dosti blízko Země, v letech 1918, 1947, 1957, 1967 a 1977, tedy v letech, kdy virus chřipky prodělal větší změny. Na závěr navrhuje prof. Hoyle bojovat s nemocí u jejího zdroje: vyslat kosmickou sondu na povrch komety, odebrat z ní vzorky, navrátit se s nimi na Zemi, a v případě nálezu mikrobů vyvolávajících nemoci, připravit ochranné očkovací látky, a tak předejít nemoci.

Ačkoliv nevyvratitelný důkaz o kontaminaci Země mikroorganismy z komety chybí, jaké poučení si máme vzít z článku prof. Hoylea? Podle učebnice „Vnitřního lékařství“ od prof. dr. Pavla Lukla z r. 1965, vydané Státním zdravotnickým nakladatelstvím v Praze, slovo influenza pochází z 16. století z latinského dvojslovi influenza coeli (vliv nebes), poněvadž lidé přisuzovali výskyt této nemoci konstelaci kvězd. Ve světle nových poznatků, získaných zkoumáním Halleyovy komety, musíme připustit možnou oprávněnost tohoto názoru středověkých lidí, kteří ovšem - pokud je pravdou shora řečené - nemohli znát podstatu a správnou souvztáhnost příčiny a následku. Ačkoliv neznám podrobností, pravděpodobně obviňovali i „nevinné“ hvězdy. Přesto je tato skutečnost pro nás lekeí ve skromnosti.

S prof. dr. Jaroslavem Krejčím rozmlouval ing. B. Koblíha

B.K.: Pane profesore, nedávno jsme četli v exilovém tisku články, které zaznamenávaly Vaši sedmdesátku. Všechny byly velice informativní a velmi pozitivně hovořily o Vaší práci a Vaší zajímavé osobnosti.

Co myslíte, byla Vaše generace šťastná a úspěšná či naopak prohrála na poli národním i politickém všechno co Vaši otcové a dědové dosáhli a vybudovali, nebo se stala jen obětí uraganů a sil, které nebyly a nemohly být pod její vlastní kontrolou? Toto se týká hlavně let 1930-1970.

J.K.: Nemyslím, že na tuto otázku lze odpovědět jednoznačně buď ano nebo. Buď úspěch nebo neúspěch. Buď vlastní zavinění nebo spád okolností. Myslím, že odůvodněně rozlišujete sféru politickou a národní. Co se týká té politické oblasti, tam jsme jasně prohráli. Režim v naší vlasti není ani demokratický ani socialistický, jak si to naši dědové představovali. Ve sféře národní je bilance složitější. Stručně řečeno: ztratili jsme své sebeurčení, ale získali zeměpisný prostor. Jinými slovy, výměna kvantity za kvalitu.

Toto bych snad měl více objasnit. Za života mé generace se vyřešil trapný rozpor v politice našich dědů a otců, kteří se při vymezování hranic Československé republiky dovozovali v Českých zemích práva historického a s ohledem na Slovensko národního sebeurčení. To nám kritikové často zazlívali. A tento rozpor se vyřešil způsobem, o jakém se ani těm nejradikálnějším českým nacionalistům nesnilo. Odsunem Němců se národní hranice ztotožnila s nezměněnou hranicí státní. Nedůslednost státotvorného konceptu tak byla odstraněna, ale za cenu porušení humanitně - demokratických zásad, které byly nosným pilířem Masarykovské republiky.

Porušení těchto zásad se však promítlo do širšího okruhu. Postupně, ale důsledně, postihlo všechny odpůrce komunistické diktatury. Bylo by však naivní domnívat se, že by se naše situace byla utvářela příznivěji, kdyby k odsunu německé menšiny nebylo došlo. Pro Stalinovy záměry to byl jen jeden z prostředků, jak svázat zájem českého nacionalismu s politikou Sovětského svazu. V národnostně smíšených zemích dovedl Stalin rozehrát jinou strunu svého umění: rozděluje a

panuj. Ostatně, kdo sleduje vývoj v zemích s národnostními menšinami, ať už kdekoliv na zeměkouli, nemůže nevidět, že jen vypěstování mentality švýcarského typu může vytvořit solidní, trvalé podmínky pro národnostní solidaritu. Netroufal bych si tvrdit, že my jsme se této mentalitě přiblížili.

A pokud se týče toho uraganu: za jeho vznik a podstatu jsme jistě nemohli. Ale svou státní hranici podle Versailleského míru jsme poskytlí vládám Francie a Velké Británie záminku k tomu, aby nás vydaly na pospas Hitlerovi, který se licoměrně dovozoval práva národního sebeurčení. Jen to, že Hitler sám své požadavky přehnal, přivedilo nakonec obrát.

Mohli jsme se však my sami tomu uraganu vyhnout? Sami o sobě určité ne. Snad jen prozíravější politika vítězných velmocí vůči poraženému Německu po první světové válce mohla vývoj usměrnit jinak. V třicátých letech už bylo pozdě. Jakýmkoli ústupky Beneš nemohl situaci zachránit. Zhrzené Německo se dalo na cestu civilizační perverze a během své expanze infikovalo své okolí. Naše tragédie byla dovršena tím, že další infekce k nám přišla od Velkého bratra z východu. A proti ní jsme byli ještě méně imunní. Přestože jsme měli mnoho prozíravých a statečných lidí, ochotných přinést ty největší oběti, jako celek jsme si nezachovali tu odolnost, jakou situace vyžadovala. Nemyslím, že bychom měli právo svalovat všechnu vinu jen na okolnosti.

B.K.: Já vím, že tohle byla hodně široká a velmi náročná otázka, tak to teď trochu zúžím. O co jste se pokoušel hlavně Vy sám, co se Vám osobně podařilo, či co jste možná mohl dělat lépe?

J.K.: Jako ekonom jsem se doma nejprve snažil uplatnit sociálně demokratické principy v hospodářském plánování. To

mi vyneslo 10 let za velezradu. Ani po amnestii roku 1960 jsem však nesměl být zaměstnán v oboru, který odpovídal mému vzdělání.

Pověsil jsem národohospodářství na hřebíček a ve snaze nalézt klíč pro pochopení dějinných zvrátů, jsem se ponořil do studia historie. Podnětem mi byla především četba Arnolda Toynbeeho. Ale hodně mi taky dal Max Weber a P. Sorokin. Koncem roku 1967 jsem měl připravený rukopis o 2.000 stránkách. Osmašedesátý rok vzbudil mé naděje, ale zklamání bylo tak bolestné, že už jsem nechtěl svou zkušenost opakovat. A tak jsem s tím, čemu jsem se naučil, přišel do Anglie a tady jsem to mohl dále rozvinout. Nejen studijně, ale taky pedagogicky a hlavně publikačně. Tady byl ovšem bezprostřední zájem o jiná témata a to mi dalo příležitost svůj záber podstatně rozšířit. Zda se mi to podařilo, to musí posoudit jiní, já jsem do toho vložil vše co jsem mohl.

B.K.: Když jste se rozjel přes kopcečky, měl jste k tomu jisté pádné důvody. Můžete nám říci jaké a formulovat, co jste hlavně hledal a proč jste se usadil zrovna v Anglii?

J.K.: Na tuto otázku jsem už v podstatě odpověděl. Po dvou desetiletích diskriminace jsem už toho měl po krk. Neměl-li jsem svou hřívnu zakopat, musel jsem zvolit svobodu v cizině a naučit se psát v jiném jazyce než mateřském. Že ani jedno nebylo v mých 53 letech snadné, nemusím zvláště vykládat.

A proč jsem se usadil zrovna v Anglii! Protože to byl právě Lancaster, který mi dal příležitost. Tehdy tam bylo Komenského středisko a vyučovalo se tam češtině. Ale to bylo jen na zprostředkování. Středisko nemělo nadějí na další vývoj a tak jsem byl přijat na jinou práci, o níž měla univerzita zájem.

(z Londýnských Listů)

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Z Českého národního hřbitova v Chicagu

Je po vánocích, nejhezčích svátcích v roce, na které se všichni těšíme, mladí i starí. Pro nás, kteří jsme prožili svá mladá léta někde na venkově ve starém kraji a později v naší zlaté Praze, mají vánoce zvlášť hluboce procitěný význam. Vánoce doma uprostřed klidu a míru v Masarykově svobodné republice.

Ale jak již řečeno, je po svátcích a začínáme nový rok a vracíme se do toho normálního honu a shonu všedního života. A tak je tomu také tak na našem Českém národním hřbitově.

Jako všude jinde i na hřbitově zakončili jsme minulý rok přehlídkou vykonané práce a myslím, že s výsledkem můžeme být spokojeni. Snažili jsme se udržet vše v nejlepší pořádku, budovy, mausoleum, hroby a trávníky s krásnými květinovými záhony, aby ta naše zahrádka v Chicagu, v níž odpočívá v pokoji již přes 100.000 krajanů, zůstala navždy krásným, čistým a posvátným místem, hodna nápisu na hlavní bráně - „Česko - národní

hřbitov“, kam krajané by rádi chodili navštěvovat přátele, uložené tam k poslednímu odpočinku.

Naši dělníci dali si přes zimu do pořádku všechno nářadí a jsou připraveni na přicházející jaro už se příroda začne probouzet, aby začali s úklidem a úpravou náhrobků a záhonů, pro které si přes zimu vypěstovali tisíce krásných sazenic, celé variace květin. Již nyní, když to slunko zasvitne, všichni pookteje jako jako když nám do žil nalije novou energii a člověk se zrovna těší na to jaro jako na nový život.

Loňský rok jsme opět tradičně zakončili darováním několika tisíc dolarů demokratickým krajským organizacím na podporu jejich záslužné činnosti pro dobro krajského veřejného života v Chicagu, jako českým školám, Sokolu, Českému Domovu, ČSA řádům, Československé národní radě americké. Matici vyššího vzdělání a j. Mimo to přispěli jsme finančně během roku na různé podniky, pořádané krajskými organizacemi a společně s CSA Fraternal Life vydržíme pravidelný nedělní rozhlas.

Snad jsme jedinou organizací, která si přímo ve stanovách vytkla, že z přebytků bude podporovat kulturní a společenskou činnost Čechů a Slováků.

V lednové schůzi zvolil si Sbor delegátů nový výbor pro rok 1987. Zvolení, resp. znovu zvolení byli: předseda Bohumil Vydra, místopředseda Petr Vojtíš, tajemník Karel Halaška, pokladník Otto Legner, do správního výboru James Krákora, František Frantik a František Kostka, do účetního výboru George Vytlačil, William Budilovský a Milo Vostál a za právního poradce byl jmenován George Bouček, v administraci zůstává jako dílovedoucí Phil Roux a administrátor William Pour.

V únorové schůzi nově zvolení úředníci byli nastoleni bratrem Peškem. Schůze se konala v restauraci Klas v Ciceru, které předcházela společný oběd. Je to tradiční pohostění pro všechny delegáty.

Trochu jsem se roze-psal o tom a chtěl zdůraznit, že Český národní hřbitov je též záslužnou krajskou organizací, která je vždy součástí a vydatnou finanční pomocí pro pořádání krajských společenských a národních podniků a každoročně sami sponsorujeme důstojnou vzpomínkovou oslavu v Den zdobení hrobů na počest padlých amerických chlapců v amerických válkách za svobodu. Jinými slovy věříme ve vzájemnou pomoc a proto douláme, že naši lidé budou také v budoucnu pamatovat na Český národní hřbitov a používat jeho služeb, když je budou potřebovat.

A nemohu zakončit, abych se nezmínil, že jsme v našich posledních schůzích postrádali bratry Loulu a Gurtlera a sestry Davidkovou a Klenovou, kteří nám onemocněli. Pozdravujeme je a přejeme jim brzké uzdravení.
Za Český národní hřbitov
Karel Halaška, tajemník

Z Holic do Afriky

(Pokračování ze str. 1)

převrhl člun a ztratili zásoby, technické přístroje a část sbírek Dr. Holuba, vrátili se do Kimberley, kde Dr. Holub v r. 1877 uspořádal první výstavu svých sbírek a přednášel o svých cestách. Následujícího roku přednášel v několika městech Jižní Afriky.

V roce 1879 - za finančního přispění přátel, jmenovitě císaře Františka Josefa - vrátil se Dr. Holub do Prahy. To již byl znám po celém světě svým vědeckými a cestopisnými články v novinách. Jeho kniha „Sedm roků v Africe“ byla přeložena do několika řečí.

Hned po návratu uspořádal Dr. Holub v Praze výstavu svých přírodovědeckých a národopisných sbírek. Tytéž sbírky vystavoval v roce 1878 ve Vídni. Po skončení těchto výstav věnoval Dr. Holub svoje znamenité a bohaté sbírky různým školám, muzeím a vědeckým ústavům.

V roce 1881 belgický král Leopold II. nabízel Dr. Holubovi, aby se začlenil do organizace pro výzkum rozvoje a výstavbu Konga. Dr. Holub s díky odmítnul, protože nechtěl sloužit žádné koloniální mocnosti. Svoje znalosti medicíny dal do služeb afrických domorodců a své výzkumy vědeckému světu.

Na druhé cestě do Afriky, kterou nastoupil v listopadu 1883, doprovázela už Dr. Holuba jeho o 18 let mladší choť Růžena a šest evropských asistentů. Na tuto druhou cestu byl dobře připraven technicky i vědecky, méně dobře finančně. Spoléhá se na příslib podpory britské koloniální vlády v Kapském Městě. Té se mu však nedostalo, třebaže tamější byrokraté uznávali jeho velké badatelské a vědecké zásluhy. Neskrývali se však obavami, že znalostí Dr. Haluba by mohla využít některá jiná koloniální mocnost. Vzdor hmotným nedostatkům, vypravil se náš krajan na cestu, o které doufal, že se mu při ní podaří proniknout až k řece Nilu a podél proudu tohoto vetejoku do Egypta, na břehy Středozemního moře.

Výprava zahájila cestu v červnu 1884 údolím řek Marika a Limpona do bezvodé solné pláně kolem jezer Makkarri-Karri. Překročili řeku Zambezi a pronikli 850 km na sever do dosud neprobádaného území. Tam všude Dr. Holub určoval zeměpisné polohy, měřil a mapoval nové krajiny. Vědecký význam této výpravy před 100 lety byl nedocenitelný. Tehdejší válka v Sudanu

zmařila jeho plán proniknout do Egypta, nepokoje v zemi Mašukulumbú, uhytní tažného dobytka a strach matočkových nosičů z nepřátelských kmenů, stěžovaly další postup. Když potom jejich tábor byl někde rátež přepaden a polovina jeho mužů vyvražděna, vrátil se Dr. Holub sám již vyčerpán nemocemi zpět přes známou Kimberley do Kapského Města a odtud do Evropy.

Je zajímavé, že v tom samém čase jiný slavný český cestovatel E. S. Vráz se zdržoval v Severní a Západní Africe, v Maroku a Gambii. I on velmi obohatil celý civilizovaný svět svými badatelskými cestami, sbírkami a informacemi.

Zatím Dr. Holub přednášel po celé Evropě a vystavoval svoje zajímavé sbírky, jmenovitě opět ve Vídni a v Praze. V letech 1894-95 podniknul přednáškovou cestu po Severní Americe, kde se též setkal s celou řadou krajanů.

V roce 1897 se i se svou manželkou znovu připravoval na další cestu do Afriky, ale nemoc zmařila tento jeho plán. Zemřel ve stáří pouhých 55 roků 21. února 1902, tedy právě před 85 léty.

Dr. Holub, cestovatel, vědec a lidumil, obohatil svět svými cestami do tehdy málo známých zemí černého kontinentu. Neokupoval cizí země, nekolonisoval, nebudoval žádné pomíjející říše, a také nezbohatnul. Jeho poměr k lidem bez ohledu na barvu pleti byl humánní.

V Praze, ve Vídni a v mnoha jiných městech střední Evropy jsou sochy a pamětní desky, připomínající tohoto významného cestovatele, rodáka z výhodních Čech. V jeho rodném městě Holicích založili „Africké museum“ plně přírodovědeckých a národopisných sbírek z afrického kontinentu.

Jeho manželka Růžena byla jedna z prvních evropských žen, které pronikly do neznámých končin Afriky. Na těch obtížných cestách prožila mnohá nebezpečnost, strádání, hlad i nemoce. Přesto přežila svého manžela více jak o půl století. Zemřela v roce 1958 v požehnaném věku 93 let.

Ti lidé znali Afriku takovou, jaká byla před sto lety - nenarušenou evropskou civilizací. Zatímco jeho současník Cecil Rhodes šířil v těch končinách panství britské říše, Dr. Holub svoji dlouholetou činností obohatil lidstvo novými znalostmi a vědění. Žádný z nich by ani ovšem dnes nepoznal pokročilou Jižní Afriku s jejími nesnadnými politickými problémy současnosti.

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868, Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídne \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, ILL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Ra
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Čs. dokumentační středisko nezávislé literatury v exilu

Na začátku března 1986 založila skupina kulturních pracovníků českého exilu Československé dokumentační středisko nezávislé literatury (CSDS) v Hannoveru (Německá spolková republika). Středisko je právně konstituováno podle německého spolkového zákona jako registrovaný spolek sledující veřejně prospěšné cíle: má tedy své stanovy a orgány, jimiž jsou v daném případě členské shromáždění, představenstvo a vědecká rada.

Předsedou spolku je spisovatel Jan Vladislav, místopředsedou spisovatel Jiří Greša, předsedou vědecké rady jmenované na širší mezinárodní základně je kanadský historik a politolog prof. H. Gordon Skilling; vedoucím (kustodem) dokumentačního střediska je historik Vilém Prečan, pověřený vyřizovat podle usnesení členských shromáždění a podle pokynů představenstva běžnou agendu spolku a řídit budování, obhospodařování a správu sbírek střediska.

Ustavující shromáždění jmenovalo čestnými členy CSDS skupinu představitelů nezávislé literatury žijících v Československu, mezi nimi Václava Havla a Ludvíka Vaculíka.

Cíl střediska

Podle stanov je cílem CSDS — podpora vědeckého bádání v oblasti československé kultury, historie a politiky jako takové, zejména však při shromažďování svědectví a dokumentů nezávislého myšlení po roce 1948.

V rámci tohoto cíle si CSDS vytýklo jako zvláštní úkol pečovat o československé samovydatelské a exilové materiály.

Pojmem „samovydatelské materiály“ (samizdat) se rozumějí všechna písemná díla dokumentárního nebo literárního charakteru sepsaná v Československu jednotlivci nebo skupinami osob a jimi také rozmnožovaná, která však v zemi svého vzniku nemohou být z cenzurních důvodů publikována či rozšiřována oficiálními sdělovacími prostředky.

Ve stanovách CSDS je zakotvena tato zásada:

Sbírký CSDS jsou kulturním dědictvím českého a slovenského národa, resp. příslušníků dalších národností obývajících Československo. Budou předány legitimním čs. institucím, jakmile se takové ustaví a jakmile politické okol-

nosti dovolí, aby sbírky byly v souladu se svým významem přístupné každému k nahlédnutí.

Hlavní směry působení

CSDS nemá v úmyslu křížit, suplovat či nahrazovat činnost žádné z existujících exilových organizací, institucí, zařízení či seskupení. Chce naopak dělat jen to, co doposud nedělá nikdo, nebo poskytovat služby na poli, které bylo dosud obhospodařováno jen soukromou péčí jednotlivců, a usnadňovat či podporovat všechny druhy činnosti, které povedou k zpřístupnění nezávislé československé literatury co nejširší veřejnosti na celém světě.

CSDS je otevřeno spolupráci na všechny strany v exilu i vůči mezinárodní kulturní veřejnosti, jakož i k podpoře nezávislé literatury ve vlasti, podle svých možností a svého specifického zaměření. Spolupracuje mj. s Tiskovou službou Ivana Medka, s Nadací Charty 77, s kanadskou a britskou Nadací Jana Husa, a s povděkem přijímá administrativně-správní pomoc předsednictva Společnosti pro vědy a umění (Czechoslovak Society of Arts and Sciences) se sídlem v USA.

CSDS bude podnikat opatření a podporovat snahy směřující:

- a) k systematickému shromažďování, uchovávání a archivnímu zpracovávání materiálů;
- b) k plánování, podpoře a popřípadě i k práci na vlastních výzkumných úkolech, jejichž předmětem je vědecké zpracování pramenných textů nebo vydávání příručkových děl;
- c) k vydávání příručkových seznámů Dokumentačního střediska (ve formě pravidelného vícejazyčného věstníku, zpravodaje či podobného informačního bulletinu);
- d) k rozšiřování textů, informací, zpráv a vědeckých prací o samovydatelských materiálech mezi členy spolku, zainteresovanými odbornými organizacemi a jednotlivci nebo ve veřejnosti na celém světě;
- e) ke spolupráci a výměně zkušeností či informací s univerzitami, knihovnami či jinými výzkumnými pracovišti, jakož i dalšími zainteresovanými místy a osobami.

CSDS však bude přísně dbát autorských práv k rukopisům i těch autorů, kteří žijí v Československu.

Kopie samovydatelských zveřejněných textů budou zásadně určeny jen ke studijním a informačním účelům. Spolu s mezinárodními autorskými organizacemi, vydavatelskými a zprostředkovatelskými agenturami všeho druhu bude dbát o

to, aby autorská práva uvedených autorů - včetně práva na honorář - byla respektována, a to jak nakladatelskými a tiskovými orgány cizojazyčnými (pro něž je to většinou zcela samozřejmé), tak exilovými (z nichž mnohé si tento problém vůbec nepřipouštějí).

Současný stav sbírek střediska

CSDS nezačíná s prázdnými rukama. Už dnes má vůbec nejrozsáhlejší sbírky československého samizdatu mimo území Československa, jak je v uplynulých deseti letech budoval vlastní péčí nynější vedoucí CSDS a jak byly doplněny o rozsáhlé nové přírůstky již v prvních dvou měsících existence střediska.

Jsou mezi nimi stovky rukopisů z tzv. samizdatových edicí, tj. rukopisných řad, které jsou známy pod jmény Edice Petlice, Edice Expedice, Kvart, Česká Expedice, Popelnice, Renega, rukopisně vydávané Spisy Jana Patočky, a dále samizdatové časopisy a periodika všeho druhu, jako jsou Informace o Chartě (Infoch), Kritický sborník, Paraf, Reflexe, Střední Evropa, Vokno, Histotrické studie, Ekonomická revue, Ze zásuvky i ze stolu, Prostor, Pražské komunikace, Jednou nohou, Informace o církvi, Náboženstvo a současnost' a mnohé další (i mezitím již zaniklé, jako Dialogy, Váhy, Čtvrtec, Spektrum), včetně některých málo známých samizdatových periodik slovenských.

Sbírký CSDS obsahují úplný soubor materiálů Charty 77, na jejichž základě se v současnosti připravuje publikace Deset let Charty 77, a další samizdatový materiál z období po r. 1969: stovky příspěvků samizdatové publikace, mnoho jednotlivých rukopisů literárních, historických, filosofických, teologických, početné překlady pořízené v uplynulých patnácti letech letech samizdatovými manufakturami. Ve sbírkách se nachází také cenný materiál fotografický, soubor novinových výstřížků, četné podklady biografické, materiály z let 1968-1969 atd.

V příruční knihovně CSDS jsou soustředěny úplné soubory knih vydaných čs. exilovými nakladatelstvími, která vznikla od počátku sedmdesátých let, část exilové knižní produkce z období 1948-1968 a úplné kolekce všech hlavních vycházejících exilových časopisů. Významné místo zaujímá v příruční knihovně CSDS cizojazyčná literatura a cizojazyčné časopisy se vztahem k Československu a k prob-

lematice, jež je v popředí pozornosti CSDS. Ve sbírkách CSDS jsou také poměrně vzácné a málo dostupné knihy a časopisy, jež vycházely v Československu, jako např. Kritický měsíčník Václava Černého, některé časopisy z let 1968-69 nebo knihy, které byly vytištěny na přelomu let 1969-70, ale byly staženy z prodeje, nebo šly rovnou do stoupy.

Sbírký CSDS vykazují ovšem také ještě větší mezery, ať už se to týká literatury samizdatové, tak zejména materiálů z let padesátých a šedesátých. Při zaplňování těchto mezer a v této „archeologii“ nezávislého myšlení a písemností spoléhá CSDS na pomoc všech, kdo by takové materiály nabídli středisku darem či odkazem, za finanční úhradu nebo protislužbu, jako trvalou zápůjčku, anebo je poskytl k okopírování, či ochotni vyměnit strojopisný originál za kvalitní xerokopii.

Stejnou pozornost jako doplňování sbírek o starší materiály věnuje CSDS současné samovydatelské tvorbě. V tomto směru má velkou ctižádost stát se svého druhu národní knihovnou či národním archivem, kde budou uchovány k užítku nedělitelného celku současné světové kultury i pro budoucnost, jako „povinné výtisky“, všechna díla československé nezávislé literatury v celé její rozmanitosti. Splnit toto náročné předsevzetí může CSDS jen s pomocí těch, kdo s touto literaturou přicházejí do styku, ať už ve vlasti, nebo v zahraničí. Sbírký čekají na jednotnou a systematickou katalogizaci a na počítačové

zpracování. Pak teprve budou moci být využívány v plné míře. Ale už v současném, prozatímním stavu zpracování a uspořádání slouží řadě nakladatelství, časopiseckých redakcí, významným knihovnám v řadě zemí (Harvard College Library, British Library, Toronto University Library), studijním a výzkumným institucím i jednotlivým badatelům z mnoha zemí, kteří jsou s CSDS ve styku.

CSDS vyjednává v současné době s několika významnými činiteli čs. exilu o převzetí do úschovy a ke zpracování jejich archivu, resp. písemné pozůstalosti, a uvítá všechny nabídky v tomto směru, necht' už budou vázány na jakékoli podmínky.

Nejbližší úkoly

Středisko je financováno z darů a subvencí soukromých nadací a osob, jakož i z příspěvků členů spolku. CSDS pracuje nezištně a neusiluje primárně o vlastní hospodářskou činnost. Za poskytnuté služby (kopie materiálů apod.) požaduje úhradu ve výši, jež kryje režijní náklady spojené s těmito službami. Za těchto okolností závisí rozvoj činnosti na vytvoření dostatečné finanční základny, a to: a) z příspěvků evropských a amerických nadací, organizací a institucí, jež sledují podobné nebo shodné cíle jako CSDS a mohou CSDS finančně podpořit; b) podporou ze strany jednotlivců, kteří shledají práci střediska natolik závažnou, že ji podpoří.

Mezi nejnaléhavější současné úkoly patří vybavení CSDS vhodnými prostorami tak, aby mohlo vykročit z rámce prokatalogizaci a na počítačové

(Dokončení na str. 14)

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Čs. dokumentační středisko nezávislé literatury v exilu

(Pokračování ze str. 13)

vizoria, odpovídajícím způsobem umístí sbírky, aby bylo možné s nimi pracovat a postupně je zpřístupnit badatelům ve studovně s pravidelnou studijní dobou. Dosaďadní jednání v tomto směru opravňují k naději, že středisko bude do konce letošního roku umístěno v prostorách, jež by umožnily jeho řádné fungování.

Také ještě letos by mělo vyjít první číslo Věstníku (Zpravodaje) s bližšími informacemi o fungování ČSDS. Ve Věstníku budou postupně uveřejňovány také soupisy samizdatových edic.

Perspektivní úvahy

Úkolů krátkodobých, anebo takových, na něž nutno koncentrovat pozornost v nejbližší době, je mnoho; některé z nich byly výše vyjmenovány. Mnohé z nich jen tak – tak, že nepřesahují síly ČSDS. Přesto se neuzavíráme přemýšlení o tom, co dalšího by bylo zapotřebí udělat, a co neudělá nikdo, jestliže se k tomu nenajdou síly v československém exilu.

Mezi takovými dlouhodobými úkoly, o nichž ČSDS uvažuje (v závislosti na dostatečných finančních zdrojích), je na prvním místě studijní vydání sebraných spisů Jana Patočky v českém jazyce a příprava série pramenů k československým dějinám po roce 1939 ze západních archivů, obojí především pro potřeby nezávislého bádání v Československu.

Závěrem

ČSDS ochotně poskytne na požádání informace o možnostech spolupráce. Další informace budou také obsaženy ve Věstníku ČSDS. Máte-li zájem dostat jeho nulté číslo (vyjde do konce roku 1986), napište si o ně. Mezitím uvítáme všechny Vaše podněty, návrhy, nabídky pomoci a také samizdatový materiál, časopisy či knihy, pro něž sem nemáte využití či dost místa a které by obohatily naše sbírky.

Prosíme pouze o trpělivost - nejsme ještě zařízení na rozsáhlou korespondenci. A přednost mají služby poskytované nakladatelstvím, časopisům, všem, kdo potřebují samovydatelské materiály pro každodenní práci nebo bezprostřední úkol, kterého se ujali. Pište zatím na mou adresu: Ferdinand - Wallbrecht Str. 49, D - 3000 Hannover 1. Z pověření představenstva ČSDS

Vilém Prečan

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Církev a člověk.

Nyní řeknu, jaké je poslání Církve vzhledem k člověku a jaké důsledky z toho pro něj vyplývají.

1. Zdokonalení člověka

Církev uskutečňuje zdokonalení a dokončení člověka a umožňuje mu plným rozvinutím korunovat svoje lidsví. Jde tedy o uskutečnění takových aspirací člověka, které přesahují všechna jeho přirozená práva a přirozené obzory. Takže je člověk pozvedán k účastenství na přirozenosti Boží a připodobňuje se samému Kristu, vtělenému Slovu.

2. Obrana jeho důstojnosti

Církev brání s mimořádným důrazem a důsledností důstojnost člověka. Činí ho králem veškerých viditelných stvořených věcí a prohlašuje o něm, že »Bůh stvořil člověka jako svůj obraz« (Gen. 1,27).

Církev brání schopnost lidského rozumu dopátrat se jistoty a pravdy a poukazuje na logickou neúnosnost skepse. Přes oslabení, které člověk utrpěl ranou dědičného hříchu i jiných hříchů zakrvácených lidských dějin, brání Církev jeho svobodnou vůli proti fatalistům a jiným deterministům.

Zcela nesmlouvavě zabezpečuje člověku jeho jedinečné autonomní postavení, to znamená způsobilost být prvním subjektem vůči všem, tedy i vůči státu. Církev učí, že duše lidská je duchová a nesmrtelná a je určena k věčné blaženosti, aniž by tím byla k tomu nějak nucena, takže by se to dotýkalo osobnosti člověka.

Vzpomeňme dále velkých zápasů, které Církev podstoupila za práva člověka: bojovala za jeho důstojnost proti rozdělení společnosti na svobodné a otroky, bojovala za svobodu člověka proti nadvládě různých imperialismů, bojovala za svobodu svědomí proti Luterovi, Kalvinovi, Janseniovi atd., kteří zasadili svobodě takovou ránu, že prohlásili nakonec zásadu: »cuius regio illius religio« - »či kraj, toho je i náboženství« (rozumí se: lidí v tom kraji jemu poddaných).

Hájila platnost lidské spolupráce s milostí Boží proti fatalistům a predestinacím. Bránila schopnost lidského rozumu proniknout až k metafyzickým hodnotám proti stoupencům Kanta a proti tradicionalistům. Bila se za nezávislost lidské osobnosti proti systémům parního válce totalitních států.

Obhajovala primát ducha proti modloslužbě zlata, stroje a fyzické síly, primát lidského rozumu proti pragmatistům a historicismům vitalistickým, kteří ospravedlňovali každý přehmat. Hájí i v přítomné době právo člověka proti rasistickým pronásledováním, právo malých proti velkým, slabých proti mocným, utlačovaných proti znásilňovatelům.

Církev a stát.

Vztahy mezi těmito dvěma společnostmi tvoří nejzákladnější kapitoly světových dějin. Křesťanská nauka o státu, proklamovaná velmi jednoznačně Lvem XIII., jak jsme již poznali, učí, že obě tyto společnosti jsou svrchované a samostatné, neboť každá má své vlastní autonomní pole.

Protože však tytéž poddané řídí Církev i stát a protože je mezi nebem a zemí mnoho věcí společných jak Církvi tak státu, Církev a stát nemohou nemít vzájemných vztahů. Tyto vztahy zde jsou, jsou dány povahou věcí samých a musí být nějakým způsobem vyřešeny. Buď šťastným nebo nešťastným, užitečným oběma společnostem nebo škodlivým na obě strany.

Prostě poměr mezi Církvi a státem se může vyvinout různým způsobem. Uvádím několik příkladů, které se staly nebo se mohou stát skutečností.

1. Stát pronásleduje Církev

Režimy, které pronásledují Církev, nejsou bohužel toliko výsadou doby Neronovy a Diokleciánovy, nýbrž vyskytují se proti všemu přirozenému i zjevnému právu porůznu ve všech staletích.

2. Stát ignoruje Církev.

Nikoli ve skutečnosti, protože je to nemožné, nýbrž právně a v praxi. V podstatě jde o farizejský systém, ve kterém si libovali zvláště liberálové, který se přetvařuje, že nezná to, co ve skutečnosti zná, že nepočítá s tím, s čím se fakticky velmi zaměstnává.

Tento systém je nerozumný, protože organizovaný státní kolektiv neuznává to, co uznávají jeho složky. Je zhoubný, protože

ve skutečnosti má stát po ruce mnoho lepších způsobů, jak se postarat o blaho občana. Cavourovo okřídlené heslo: »svobodná Církev ve svobodném státě«, které nalezlo po Evropě tak velký ohlas, ukázalo se nelogické, protože odděluje to, co se prakticky alespoň v Evropě oddělit nedá.

V praxi vyznělo toto heslo tak, že jím byl podnícen po jednotlivých státech boj proti náboženství a proti křesťanství zvláště. Menší zlo způsobila taková zásada ve Spojených Státech amerických, kde nedostatek náboženské jednoty i jiné zvláštní místní důvody činí podobný systém snesitelný a uskutečnitelný, tím spíše, že je ze strany státu uskutečňován s plnou loyálností a určitou blahovůlí.

3. Stát zneužívá Církev

Jinou negativní známkou vztahů mezi Církvi a státem je situace, v níž stát uznává Církev, zneužívá ji však ke svým cílům; anebo se o to aspoň pokouší. Taková byla situace antického náboženství v Římě, kde jednotliví bohové měli sloužit zvláštním potřebám státu a bylo-li třeba, byli požizováni noví. Podobné pokusy se dějí ve státech křesťanských. Stačí vzpomenout zla, jaké napáchal galikanismus, jozefinismus, Napoleon a také zla, která napáchali císařové rakouští a na která katolická Církev v našem státě dopláci ještě dnes.

Někdy je zápas Církve o svobodu zvláště nesnadný, protože vladaři, chtějící mít důvěru věřících, chovají se jako okazali ochránci a podporovatelé Církve, ve skutečnosti však sledují své zvláštní politické cíle, do kterých se snaží zapřáhnout také Církev. Jiný jsou vladaři i upřímně věřící a konají Církvi platné služby; chtějí však, aby jim Církev na oplátku věrně sloužila a stala se propagátorkou jejich ducha a jejich cílů. Tím ovšem nabývá církevní činnost v takovém státě charakteru příliš politického k velké škodě Církve.

Církev musí zůstat nad stranami a být stejně spravedlivá ke všem bez rozdílu. Jinak doplatí na své malé dočasné výhody velkou ztrátou důvěry a autority, jakmile se politická situace změní.

4. Stát s Církvi nezištně spolupracuje

Je to jediné správné řešení, kdy stát Církev uznává, shoduje se s ní a s ní spolupracuje. Takové řešení odpovídá zdravému rozumu i požadavkům víry, snaží se uskutečňovat nejvyšší dobro individuální i společenské a nepůsobí tíživé vnitřní rozpory v duších věřících, jako když od nich požaduje něco jiného jejich křesťanské svědomí a něco jiného státní autorita.

Tyto dvě společnosti, jejichž poslání je tak zodpovědné a vznešené, nemohou se navzájem neuznávat a přátelsky na sebe nepohlížet. Obě jsou nezbytné pro blaho člověka, jedna pro dobro pozemské, druhá pro věčné. Avšak pozemský život je připravou pro život věčný a snaha po životě věčném je mravním usměrňovatelem života pozemského. Tak jako nelze oddělit duši od těla leč násilím, které znamená smrt, tak nelze úplně oddělit činnost Církve od činnosti státu, aniž by toto násilné řešení nezapřičiňovalo lidské společnosti neozdravné škody. Nepřejeme si nic jiného, než aby i v naší obnovené republice došlo k takovéto obapolné shodě a vzájemnému chápání.

5. Stát částečně spolupracuje s Církvi.

Konečně dohoda a vzájemný poměr obou společností může být toliko relativní. Taková částečná shoda musí být nezbytně vymezena konkordátem neboli oboustrannou právní smlouvou, která má mezinárodní platnost.

Ve státě zcela katolickém může přicházet v úvahu konkordát absolutní. Teoreticky uvažováno, nebylo by za těchto okolností vlastně konkordátu ani zapotřebí, poněvadž stát, jehož občané jsou všichni katolíci, uznává již předem veškerá práva Církve.

Ve skutečnosti je jen velmi málo států, o kterých bychom mohli tvrdit, že jsou zcela katolické. Ale i tam bývají vlády, které nebývají orientovány zcela katolicky. V takových případech jsou konkordáty nejen výhodné, nýbrž snad zcela nutné, aby byl zachován pokoj a shoda mezi Církvi a státem.

Předpokládá se jako samozřejmé, že litera takové smlouvy má být ovládána a oživována duchem. Bohužel se často stává, že konkordáty nejsou dílem důvěry a blahovolného postoje státu, nýbrž dílem politického machiavelismu.

Z toho vzniká Církvi mnoho trpkostí a nebezpečí, ale ani státům takové jednání není ku prospěchu, protože poctivé mravní jednání dochází konec konců vždy - třebaže někdy až po dlouhé době - své odměny, zatím co čistě lidská vypočítavost se velmi snadno přepočítá.

Církev - společnost nadnárodní - a její práva.

Mezi tolika různými státy světa existoval zde po mnoho století také Církevní stát. Roku 1870 zmizel úplně s povrchu zemského a papež se stal pouhým vatikánským vězňem. Teprve 11. února 1929 objevil se opět Vatikánský stát, ovšem v rozměrech zcela miniaturních, které mají spíše význam právní a symbolický nežli mezinárodně politický.

Nás dnes však nezajímají vztahy maličkého státu Vatikánského Města (Città del Vaticano) k státům jiným, i když je to stát velkolepý po stránce umění, slavný po stránce historické a veřejnoprávně nesmírně důležitý. Zajímají nás naopak mimořádné vztahy jednotlivých států k Církvi — společnosti to duchovní, nadpřirozené, všeobecné, která žije a rozvíjí svou duchovní činnost v každém státě a která jej právě pro tyto své zcela výjimečné charakteristiky převyšuje.

Církev není společností mezinárodní, snad jako skupina států, které by společnou autoritou a vírou spojovala v blok, nýbrž společností nadnárodní, jakýmsi nadpojetím lidí všech států, jakousi vyšší nadstavbou všech národů, která je spojuje ve svrchovanou duchovní pospolitosť.

1. Právo na vyslanecké zastoupení.

Sama povaha poslání Církve vyžaduje, aby jí bylo přiznáno ode všech států, i nekatolických, a i pohanských, právo suverenity se všemi právními důsledky, právo aktivního i pasivního vyslaneckého zastupování nevymáhajíc. Jinak by se jí nedostávalo té mezinárodní právní bezpečnosti, aby mohla nerušeně a s užitek rozvíjet svou blahodárnou činnost ve prospěch lidské společnosti.

2. Právo svobodně hlásat evangelium.

Dále vyžaduje povaha Církve, aby jí byla přiznána plná svoboda hlásat evangelium i v krajích nekřesťanských. Nekatolické národy by neměly zamezovat hlásání evangelia už z důvodu přirozeného práva. Svoboda smýšlení a svoboda slova nemá být omezoována leč v případě jistoty, že učí bludu a zlu. Postavení katolické Církve ve světě září však takovým světlem a její blahodárná činnost je tak osvědčená, že ji nikdo rozumný nemůže podezírat ze zlých úmyslů.

Ke katolické Církvi se hlásí mnoho miliónů lidí, mnoho narodů, mnoho opravdových genů, heroických duchů a mnoho světů, již stá a sta let. Je rozumné se domnívat, že všichni tyto lidé během tolika staletí nepostřehli, že jsou obětí jakéhosi katolického vypočítavého bludu a zla? Katolická morálka je evidentně vznešená a dobročinná. Je zajiště alespoň na takové výši, aby si vynutila uznání ohled a snášenlivost všech slušných lidí a států zodpovědně spravovaných.

3. Křesťanské státy mají Církev chránit a podporovat.

Církev této své svobody potřebuje, aby mohla za přispění Svědků pravdy a síly milostí Boží získávat kázáním, příkladem, modlitbou, trpělivostí a bez jakéhokoli fyzického či mravního násilí stále další lidi, přicházející na tento svět. V křesťanských krajích má pak mít Církev právo nejen na úplnou svobodu, ale i na loajální podporu a velkorysou ochranu civilní autority, neboť jenom tak se může stát jedním z nejstěžejnějších základů rozkvětu a prosperity státu a opravdového a trvalého mezinárodního míru.

4. Duchovní autorita papeže.

Konečně by mělo být všeobecně uznáváno zcela výjimečné postavení Církve v případných konfliktech a nedorozuměních mezi jednotlivými národy, a to zvláště dnes, kdy její „světská moc“ je sotva víc než pouhý symbol.

Zdá se, že zvláště v přítomné době, která nás poučila, jak těžké a svízelné jsou námahy jednotlivých státníků, usilujících o smírné vyřešení mezinárodních kontrastů, Papež by byl vlastně nejpřirozenějším a nejpovolnější rozhodčím, zvláště tenkrát, když se každý jiný pokus o smírné řešení minul účinkem.

Papež, strážce pravdy, je již svým postavením i posláním vázán držet se úzkostlivě objektivní pravdy a spravedlnosti a jeho přirozená blahovůle k věcím, kteří jsou příslušníky všech národů, jej nutí, aby byl dokonale nestranný a prost veškerých zájmetí a vášní.

(pokračování příště)

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 100th CONGRESS, FIRST SESSION

Vol. 133

WASHINGTON, WEDNESDAY, JANUARY 14, 1987

No. 6

Senate

HUMAN RIGHTS IN CZECHOSLOVAKIA: CHARTER 77 FIGHTS ON

Mr. PRESSLER. Mr. President, human rights in Czechoslovakia and Charter 77 fight on.

The Iron Curtain has not lifted, but the flame of human concern still burns brightly in Eastern Europe. Bodies are imprisoned, mutilated, or killed, and lips are sealed, but spirits still soar. The thirst for justice cannot be quenched just yet, nor can the hunger for freedom, and hope remain for a better time.

In my judgment Czechoslovakia is a most unique country in the sense that it projects a spirit of freedom but KGB activity and the repression of thought in Czechoslovakia are greater, perhaps, than even in the Soviet Union. That is hard to believe because Czechoslovakia portrays itself as being more of a free society, with its tennis players and with its variety of cultural exchanges. But the fact of the matter is that the KGB controls the Czechoslovakian Secret Service more so than any other Eastern European country.

We Americans are so fortunate to live in a free land dedicated to "liberty and justice for all." Yet, we must not forget our brave friends who are not so fortunate, particularly those who live under the tyranny of communism. Because they cannot, we must work to lift their chains, to unseal their lips, and ease their pain.

How can we do that? Anniversaries remind us of their plight, and offer us avenues to pursue. Last fall we celebrated here in Congress several anniversaries important to the human rights struggle in Eastern Europe. Most notable were the events commemorating the 30th anniversary of the Hungarian uprising, the 10th anniversary of the implementation of the Helsinki accords and the founding of the Helsinki Watch Groups. These anniversaries were celebrated on both sides of the Atlantic, here in our own Congress and among dissident groups in various East European states united for the first time in a common cause.

This month we have another important anniversary to celebrate: The 10th anniversary of the founding of Charter 77 in Czechoslovakia, an initiative dedicated to enhancing and preserving human rights and responsibilities.

Why is Charter 77 so important to us in the West, particularly to those of us in the United States? In many ways, Charter 77 is so very valuable because of what it is not. It is not, as I have said, a formal opposition group. If it were, it probably would not exist. As it is, it leads a tenuous existence, its membership harassed, its leadership forced to rotate continuously. Yet, at the minimum, it is an extremely important manifestation of freedom. As a movement, Charter 77 works for certain democratic values, and human rights concerns are strictly promoted. However, the Charter does not advocate eliminating the present government, and they do not ask that General Secretary Husak resign. They view the events of 1968 as an unsuccessful reform experiment; as such, disgruntled Communists are Charter members, as are religious and human rights activists, environmentalists, and liberal internationalists. The fact that the Charter is not a formal opposition group probably guarantees its right to exist as a movement helping to keep the light of freedom alive in Eastern Europe.

I am not an expert on Czechoslovakia; indeed, I made my first visit to Czechoslovakia this past June as chairman of the European Affairs Subcommittee of the Committee on Foreign Relations. However, I came away extremely impressed with the Charter movement, and I am determined to do what little I can to promote its effectiveness and longevity.

I am convinced that the Charter can use all the support it can get. I was shocked recently to read a December 14, 1986, New York Times article by Kurt Vonnegut, Jr., and a newsstory

by Michael T. Kaufman dated which portrayed on January 21, 1986, irrational crackdown by the government on the society of Czechoslovak jazz musicians. The arrest of eight musicians, whose only "crime" was a musical affiliation with the West, hardly bodes well for the premier human rights movement in Czechoslovakia.

I had a firsthand experience with the authoritarian nature of the Czechoslovak Communist state, and my respect for those who oppose it grew immeasurably. My staff and I personally witnessed an example of repression, in an incident that may signal the Czechoslovak Government's intention to step up controls to minimize dissident contacts with the West. In an impromptu fashion, I decided to attend a dinner meeting between a member of my staff, American Embassy political officers, and spokesmen of the Charter 77 movement. Upon arriving with an American Embassy official, we discovered that several Charter spokesmen had been prevented from leaving their homes to attend this dinner. I decided to attempt to visit them at their home, where one of my staff was already meeting with them.

At the vestibule to their apartment, we were stopped by several plainclothes policemen, who prevented me from entering. They stated that unless I was able to present my passport for identification, I could not enter. My passport was procured and we returned to the apartment building. We were then met by approximately 10 plainclothes police, who insisted that I should not enter. When asked why, they stated that the Minister of Interior forbade my entrance, citing this as an inappropriate place for a visitor to come. At that point, after some discussion, the Embassy political officer accompanying me offered to go upstairs and bring the Charter spokesmen down. This was done, but the Charter spokesmen were prevented from leaving the building with me so we had no discussion.

Embassy officials told our party that this level of interference was unusual, and that it might signal a tightening up of Czechoslovak policy toward contact with dissidents. We concluded that it was important to make the attempt, although my visit was prevented. Apparently, only United States and British parliamentarians regularly attempt to meet with dissidents, with other Western visitors eschewing such meetings.

It is in this light that I have watched with concern the 10th anniversary celebrations of the Charter's founding this January. A press conference was convened by the Charter, but several Charter 77 spokesmen and signatories were either detained or prevented from attending. The press conference was scheduled to be held in a local Prague restaurant, but it was closed by security police, who would not permit anyone to enter.

However, one of the retiring Charter spokesmen, Martin Palous, was able to arrange a "substitute" press conference in his apartment, which was attended by several foreign correspondents. Even then security police caused a power blackout to the apartment within an hour; the meeting concluded by candlelight. Security police appar-

ently also detained that day former Charter 77 spokeswoman Anna Marvanova, who suffers from an incurable disease of her spinal cord and who is unable to move about on her own, and Charter 77 signatory Pavla Nemcova.

During this anniversary season for Charter 77, we should warmly congratulate the three new spokesmen who will be speaking for Charter 77 in 1987. Their strength and leadership will be of great importance to the Charter and to human, religious and political rights activists throughout the Communist bloc. They are Jan Litomsky, Libuse Silhanova, and Josef Vohrysek. Their biographies and addresses are detailed at the conclusion of my remarks. I hope that all of you will give them the support, encouragement, and hope that they need to carry this great responsibility.

I expect to speak about Charter 77 and its activities throughout the year, in recognition of its 10th anniversary, and I urge my colleagues not to forget those who work for freedom in Eastern Europe and the Soviet Union. It is only by remembering what others must endure that we can fully appreciate our own privileges and freedoms.

Mr. President, I ask unanimous consent that a document entitled "New Charter 77 Spokespersons as of January 6, 1987," be printed in the Record at this point.

There being no objection, the document was ordered to be printed in the Record, as follows:

NEW CHARTER 77 SPOKESPERSONS AS OF JANUARY 6, 1987

Litomsky, Jan, born August 19, 1943 in Prague, evangelical family, studied at the Agricultural College; since 1965 worked as agronomist; joined the catholic people's party in Ceske Budejovice; left the party in 1969 because of disagreement with its policies, after the Soviet invasion of Czechoslovakia. In 1978 became a member of VONS and in February, 1981 was detained for this activity. In the fall of the same year, Litomsky was sentenced to 3 years imprisonment and 2 years of "protective supervision". Served his sentence in Pisek-Bory prison, where he worked in a department producing custom jewelry. After his release from prison, subjected to the provision of the "protective supervision" until February, 1986. Worked as a forestry worker. Litomsky is an active member of the Czech Brothers Evangelical Church. His address is: Doudova ulice cislo 8, Praha 4.

Silhanova, Libuse, born April 10, 1929 in Vrdy, dist. Ceslav into a family of a country physician. Since 1945 active in a youth movement. In the area of culture. Since 1949 worked as a journalist; married in 1951; later studied at the Charles University in Prague at the philosophical faculty; graduated in 1957; mother of three children; worked also as a teacher at a basic school, later in high school; later as an editor in publishing house "Svoboda". Since 1961 active as a scientific worker in the Institute of Social and Political Science. Her studies concerning the socialization of youth, were published in professional magazines in Czechoslovakia and abroad. After the closing of the Institute and expulsion from the communist party in 1976, Silhanova worked manually. She became ill and retired on disability pension. After she signed Charter 77, the authorities withdrew her disability pension. Retired since 1984. Address: Jensenova ulice c.105, Praha 3.

Vohrysek, Josef, born May 17, 1926 in Prague. Studied at a gymnasium before the war; in 1940 his parents sent him to Sweden, to save him from deportation of Jews. Later he applied at the Czechoslovak government in Exile (in London) to serve in the air-force and was called to join the airforce in England. However, because of poor eyesight, he was not permitted to join. Returned to Sweden and in 1944 joined the communist party. After his return to Czechoslovakia studied at the Charles University. Later worked as an editor for the Czechoslovak Academy of Sciences and published many articles and literary thesis in magazine "Kveta" (May). Joined the Czechoslovak Communist Party; however, later was expelled for his criticism. In 1987 became a member of the section of translators of the Czechoslovak Independent Writers Association. Since 1970 worked manually. Translated about 30 works from Swedish. Address: Pocericka ulice c.40, Praha 10.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtky: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

WHY WE DIDN'T WIN - BUT COULD HAVE

South Vietnam fell, and Laos and Cambodia were ultimately lost, not because American troops lost the war - but because U.S. civilian leaders made decisions which prevented victory.

Those who were directly responsible for the loss of most of Southeast Asia were: (1) Defense Secretaries Robert McNamara and Clark Clifford, both of whom served under President Johnson; (2) Secretary of State Henry Kissinger,

who was in the Nixon administration; and (3) the U.S. Congress.

McNamara and Clifford so restricted the options of the military commanders in the field that victory of the North Vietnamese Communists was virtually assured.

Kissinger gave the Communists everything they wanted in the Paris peace talks of early 1973 and extracted nothing of significance from them. In the words of historian Otto Scott, Kissinger "negotiated away our national honor."

For its part Congress passed a number of laws, including the Case-Church amendment, which prohibited the President from enforcing the Paris peace agreement. In addition, after the North Vietnamese began their major final assault, made possible by the advantages given them under the Paris accord, Congress refused to provide ammunition and military supplies to enable the South Vietnamese to defend themselves.

The loss of the Vietnam War rests squarely on the shoulders of these civilians who would not permit our military

forces to fight to win. It could have been won in six weeks had our commanders been given the authority to do so. And this is not 20/20 hindsight.

In March 1968, an article by Lloyd Mallan appeared in *Science & Mechanics* magazine based on interviews with 12 of America's greatest retired military leaders. Mallan's conclusion was the title of the article: "We Can Win the War in 6 Weeks."

In May 1969, *Reader's Digest* carried an article by Admiral U.S. Grant Sharp, just retired from his position as Commander in Chief Pacific, where he was in overall command of the Vietnam War. Wrote the Admiral:

"We could have won the war long ago - perhaps by the end of 1967. We could have achieved victory with relative ease, and without using nuclear weapons or invading North Vietnam. All that we had to do to win was to use our existing air power - properly."

Well, if we could have won, why didn't we? A 1980 Harris survey examined that question and found the American people

know why:

- 73 percent of the American people and 92 percent of the Vietnam veterans agreed with the statement: "... in Vietnam ... our troops were asked to fight a war which our political leaders in Washington would not let them win."

How could we have won? America's top retired military leaders gave Mallan five recommendations for a quick victory:

- Officially declare war against North Vietnam.
- Close the port at Haiphong.
- Invade North Vietnam.
- Destroy all important targets in the north, after warning citizens in target areas to evacuate.
- Warn Red China and the Soviet Union that any attempt to aid North Vietnam would be interpreted as an act of war against the United States.

Just as there are those who are determined we should not forget the cause of the Nazi Holocaust, so we must make certain Americans never forget why the Vietnam War was lost.

Následná konference o CSCE ve Vídni - jednání o bezpečnosti v Evropě

Ve zvláštní pracovní skupině, která jednala o stavu bezpečnosti v Evropě, promluvil za americkou delegaci dne 24. listopadu 1986 vyslanec Robert H. Frowick, který řekl, mimo jiné, toto:

"As we look back to the early post World War II period, we can well understand the firm determination of the Soviet Union

never to permit a recurrence of the nightmare of all-out war. Americans recall in this regard their own major efforts to aid the Soviet struggle - for example, through enormous sums of lend-lease aid and through complex military operations, together with our Allies, to open up a second front in the West - thereby relieving pressure on the Soviet forces that held fast from Leningrad to Moscow to Stalingrad.

In the aftermath of war, Americans were deeply disap-

pointed to learn from experience that diplomatic agreements reached toward war's end were not honored. Instead of the free elections promised at Yalta, Soviet power was employed to impose political systems on the Soviet model itself in one country after another in proximity to the Western frontiers of the USSR. A buffer zone was thereby forcibly established in the belief that it might protect the Soviet Union from future destabilization and even military attacks through this vast region of Eastern Europe. Our sympathies shifted from the oppressed Soviet peoples during the war, to the oppressed smaller nations of Eastern Europe, after the war.

Forgive me, Mr. Chairman, the reaching back beyond the inception of the Conference on Security and Cooperation in Europe, but I believe a full understanding of our CSCE principles, and what they should purport to achieve, require this

brief digression.

Principle VIII affirms the equal rights and self-determination of peoples. Unfortunately, as George Orwell wrote in a book unavailable in the East, some animals are more equal than others. No violation of the Helsinki Principles is more visible, than the presence of 120,000 Soviet troops in Afghanistan, an army determined to crush national aspirations of the Afghan people to regain their independence. This is an example of contemporary imperialism. We support the Afghan people in their long and bitter struggle. We note that the current pathos of Afghanistan is part of a continuum of Soviet policy of armed intervention that extends back through the events in Eastern Europe.

Regrettably, once Soviet hegemony has been established in these unfortunate lands, there has never henceforth been the slightest possibility of free elections. Principle VIII is violated not only with armies, but with prison keys. Those in Ukraine, Lithuania, Latvia, Estonia, and elsewhere, who peacefully advocate self-determination for their peoples, as provided for in the Soviet Constitution as well as the Final Act, are treated to harsh prison sentences.

Principle IX also confirms that institutions, organizations and persons have a role to play, along with governments, in enhancing cooperation. As is clear

from that language, such a role must not be restricted by governments. The drafters of the Final Act wisely recognized that governments have no monopoly on wisdom, on creative energy, on dedication to our common goals. This is amply demonstrated by the presence and activism of a multitude of non-governmental organizations here in Vienna, whose freedom to speak out and to meet with official delegations, is now recognized as a prerequisite for any type of CSCE meeting, and serves as a fine example of our hosts' dedication to this principle. Yet, it is a principle ignored in several participating states. In the Soviet Union, in the German Democratic Republic, and in Czechoslovakia, unofficial peace groups have been systematically suppressed because they dared to suggest that private citizens could play an independent role in fostering contacts between East and West and working to reduce tensions through mutual understanding. These governments have also made every effort to prevent members of such groups from meeting, both at home and abroad, with fellow human rights and peace activists from other signatory states.

What is needed, is steadfast, realistic, and constructive compliance with the enduring principles to which we all subscribed at the highest level in 1975."

-afa-

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve, you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60545
PHONE: 442-5700

HLEDÁ VÁŽNÉ SEZNÁMENÍ

s charakterní věřící ženou.
Gentleman, 48, non-smoker,
seeking honest Lady.
Medical or Professional
background WELCOME.
Značka: FLEX. —
Píšte do admin. H.N.